

letra

1/2008

Helsingin Flamencoyhdistyksen jäsenlehti

flamenco.ö.fi

Letra

Helsingin Flamencoyhdistys ry:n
jäsenlehti

Päätoimittaja

Tove Djupsjöbacka
Välskärinkatu 1 b A 23
00260 HELSINKI
puhelin 040 731 4304
tove.djupsjobacka@iki.fi

Ulkoasu

Mia Huovinen, mia.c.huovinen@kotikone.fi

Tätä numeroa avustivat

Erika Alajärvi
Johanna Komppa
Salla Korhonen
Tuuli Kurkipää
Juha Leino
Maija Lepistö
Taija Tyrväinen
Samuli Töyrinöja
Milena Urmas

Oikoluku ja kielenhuolto

Johanna Komppa

Kuvaajat

Auli Kaartinen, solca@jippii.fi
Mervi Ahlroth, merviahlroth@kolumbus.fi

Kansi

Rafaela Carrasco, kuva Mervi Ahlroth

Paino

Yliopistopaino

ISSN 1456 7938

Sisällys

flamenc.ö

Päätoimittajalta	3
Puheenjohtajalta	3
Maukas konserttielämys	4
Suomalaiset flamencot puhalsivat yhteen hiileen	6
Lasten flamencofestivaali peruskysymysten äärellä	8
Koskettava käyntikortti	10
Nykytango kohtaa nykytanssin ja nykyflamencon	12
Pieni merenneito aaltojen tyrskyssä	14
Juan Antonio Suárez "Canito" En concierto	16
¿Pacottaako?	17
Tampereen flamencoyhdistys 10 vuotta	18
Maijan, Matin ja heppojen kyydissä	22
Kirjat: Näkökulmia tanssin ja tanssiharrastuksen merkitykseen	23
Levyt	24
Noticias	26
Calendario	27
Cabeza de vaca	30
TOP5	30
Helsingin Flamencoyhdistys ry	31

Kirjoitukset Letraan

Toimita jutut tai juttuehdotukset sähköpostitse päätoimittaja Tove Djupsjöbackalle liitetiedostona RTF-muodossa. Voit toimittaa jutut myös postitse CD:lle tallennettuna. Älä käytä ylimääräisiä muotoiluja, kuten sisennyksiä, lihavoitteja, tavutuksia, tms. Lyhyet jutut voi kirjoittaa sähköpostiviesteinä.

Jäsenmaksut 2008

Yhdistys päätti syyskokouksessaan 28.12.2007 nostaa jäsenmaksuja. **Jäsenmaksu on nyt 25 euroa ja saman perheen tai samassa osoitteessa asuvalta jäseneltä 12 euroa. Kerran maksettava liittymismaksu on edelleen 10 euroa.**

Yhdistyksen toimintaa voi lisäksi tukea kannatusjäsenenä. Vuosimaksu on yksityisiltä henkilöiltä 50 euroa ja yhteisöiltä ja yrityksiltä 100 euroa. Kannatusjäsen saa Letran vuosikerran. Lisäksi hän voi ostaa 2 jäsenhintaista lippua yhdistyksen järjestämiin tilaisuuksiin. Yritys tai yhteisö saa halutessaan myös logonsa tai nimensä Letran omalle kannatusjäsenpalstalla.

Jäsenedut

Vuotuisen jäsenmaksunsa maksanut saa neljästi vuodessa ilmestyvän Letran ja 10–30 %:n alennuksen kaikista yhdistyksen järjestämistä tapahtumista.

Jäseneksi liittyminen

Maksa 35 euroa yhdistyksen tilille: Nordea 206518-21707.

Ilmoita viestikohdassa nimesi, osoitteesi ja puhelinnumerosi sekä mahdollinen sähköpostiosoitteesi.

Jos maksat käyttäen viitenumeroa 1012 tai maksun maksaa puolestasi joku muu, ilmoita yhteystietosi jäsenrekisterin hoitajalle sähköpostitse: anne.lamberg@metso.com tai teksiviestinä numeroon 040 521 2763. Ilman yhteystietoja emme voi rekisteröidä Sinua jäseneksi emmekä lähetä jäsenlehteämme Letraa.

*Letra etsii
päätoimittajaa ja
uutta innokasta
tekijäporukkaa!*

Päätoimittajalta

Talvi väistyy ja kesä lähestyy! Kesällä odottavat taas lukuisat flamencotapahtumat, tällä kertaa ainakin Kuopio tanssii ja soi sekä Jyväskylän Kesä ovat jälleen mahdollittaneet flamenco-ohjelmiinsa. Tampereen Flamencoviikon ohjelmaa odotellaan vielä tätä kirjoittaessa.

Helsingin Flamencoviikko on jo kaukana talvimenneisyydessä, mutta muistot ovat tänäkin vuonna lämpimät. Itselleni festivaalifilisi jäi tänä vuonna melko erilaiseksi, kun kaikki tapahtumapaikat olivat uusia. Kurssipaikkana toiminut peñakin oli uusi. Melkoisesti sitä hikoiltiin pienenpienessä salissa Rafaela Carrascon opissa. Pro peña -gala toi pitkää aikaa kotimaiset tekijät samalle lavalle Kanneltaloon. Savoy-teatterin ollessa remontissa pääkonserteista nautittiin Aleksanterinteatterin tiloissa. Melkoinen déjavu-kokemus olikin sitten palata kuukautta myöhemmin Aleksanterinteatteriin Flamingo-festivaalia viettämään. Pääsiäisen ollessa varsin aikainen tänä vuonna festivaalit osuivat valitettavan lähelkkin. Yleisöä taisi riittää mukavasti molempiin mutta varmasti riittäisi vielä paremmin, jos etäisyyttä festivaalien välillä olisi hiukan enemmän. Sama koskee kurssille osallistujia, joiden kukkarot kaipaavat varmasti hiukan palautumista Flamencofestivaalin kurssien jäljiltä...

Letran taittajana aloittaa tämän numeron myötä energinen ja tehokas Mia Huovinen. Mia onkin ahkeroinut taiton parissa kovasti, päätoimittajan ahkeroidessa lähinnä muiden töiden parissa. Vaikka innostusta edelleen riittäisi lehden tekoon, alkaa arkirealismi tulla vastaan: kaikkea ei vain yksinkertaisesti ehdi. Letra hakee siis parhaillaan uutta päätoimittajaa – ota yhteyttä, jos olet kiinnostunut! Myös muita ahkeria lehden tekijöitä kaivataan aina lisää, rohkeasti vaan mukaan!

Oikein hyvää kesää toivottaa

Tove Djupsjöbacka

Puheenjohtajalta

Suuren suuri kiitos vielä kaikille teille, jotka osallistuitte vuodenvaihteen muuttotalkoisiin! Se oli aikamoinen ponnistus pienellä porukalla. Ponnistelut jatkuvat, sillä tätä kirjoittaessani etsimme jälleen kuumeisesti uusia tiloja yhdistykselle. Valitettavasti pahimmat pelkomme kävivät toteen ja joudumme jo heti muutaman kuukauden toiminnan jälkeen lähtemään pienistä mutta viihtyisistä saleistamme Katajanokalta. Flamencotanssista lähtevää pauketta tuskin vannoutuneinkaan aficionado haluaa kuunnella kotisohvallaan, ja olenkin vilpittömästi pahoillani naapureidemme kärsimysten vuoksi. Se, riittäisikö flamencon hurja voima todella vaurioittamaan tiilirakennusta jää tämän lyhyen kokeilun jälkeen vielä arvoitukseksi.

Otamme siis hallituksessa jälleen kiitollisina vastaan vinkkejä hyvien yhteyksien päässä olevista tanssiin soveltuvista tiloista, joissa saisi meuhkata ja metelöidä mielellään vuorokauden ympäri. Ah, kuinka usein tämän epätoivoiselta tuntuva etsinnän aikana olenkaan kadehtinut joogayhdistysten toiminnan helppoutta! Näiden hetkellisten toivottomuuden tunteiden jälkeen päätän aina kuitenkin, että periksi ei voi antaa. Kyllä flamencon puolesta kannattaa vaikka vähän hakata päätänsä seinään. On se oikeasti niin antoisaa.

Tervetuloa kaikki kevätkokoukseen ideoimaan ja osallistumaan yhdistyksen toimintaan!

Emilia Aho

AULI KAARTINEN

▲ Tasavallan presidentti Tarja Halonen vieraili Helsingin XI Flamencofestivaalin pääkonsertissa.

Maukas konserttielämys

Rafael Carrasco on kulkenut koreografin tietään vapaasti, hyvin kauaskin flamencon perinteen polusta seikkaillen. Hänen edellinen teoksensa oli niin muodoltaan kuin liikekieleltäänkin moderni "Del amor y otras cosas". Siinä hän myös teatterin keinoja onnistuneesti käyttäen toi näyttämölle rakauden ja parisuhteen vaiheita **Daniel Doña** loistavana kumppaninaan. Näyttämölliset ratkaisut olivat suuressa osassa myös **Belén Mayan** kanssa yhteistyössä

vuoropuheluna. Carrascon olemuksen herkkyyks koskettaa mustan huivin ja tuolin muodostamassa, hetkeen luodussa tilassa, granaína soljuu tangoksen rytmiin ja loppuu vapaasti. Ensi-iltaesityksessä oli harmittavasti tiukasta aikataulusta johtuneita teknisiä ongelmia, jotka olivat paikoin viedä tunnelman mukanaan niin katsomon kuin lavan puolella. Seuraavan päivän esityksessä tästä ei onneksi ollut tietoakaan.

Vaikka teoksella ei ole juonellista rakennetta, on kokonaisuuden rakenne mietitty tarkoin. Kun joku poistuu lavalta, toinen tulee tilalle. Keskustelukumppanit vaihtuvat luontevasti, aina ylimääräinen elementti joka pysyy alusta loppuun on roolinsa hyvin tehnyt tuoli. **Antonio Nuñez "El**

MERVI AHLROTH

tehdyssä projektissa "Fuera de los límites", joka rakentui nauhamusiikin varaan. Helsingissä maailman ensi-iltansa saaneessa teoksessa "ConCierito Gusto" Carrasco palaa flamencon juurille, tanssiin ja musiikkiin ilman sen kummempia tarinoita.

ConCierito Gusto ei ole kuitenkaan konsertti vailla argumentteja. Tanssijan ja muusikoiden välillä käydään jatkuvaa dialogia ja sanottavalla on paljon sisältöä. Improvisaatiolle on jätetty runsaasti varaa, jopa niin, että kahtena peräkkäisenä esityspäivänä muutaman numeron kohdalla vaihtui tyylilajikin kokonaan. Esityksen aloittaa kaunis granaína **Jesús Torresin, Manuel Gagon** ja Carrascon

Pulgan ja Jesús Torresin kahdenkeskinen hetki lavalla on tummanpuhuva, ensi-illassa minera, myöhemmin siguriya. **Nacho Arimany**n ja Carrascon jutustelussa on aivan toisenlainen sävy. Rytmin leikki on rajatonta ja vapauttavaa, hetkessä on jotain hyvin kostailematonta ja viatonta. Arimany soittaa lattialla polvillaan, instrumentteinaan kuivattu kurpitsa ja sen siemenistä tehty helistin.

Toisenlaista rytmistä ilotulitusta tarjoaa **Canito Rafael**alle soittamassaan tanguillossa, sekä suorastaan kiherryttävässä alegríassa, jossa kitaristi esitteli aivan uudenlaisen säestystavan. Kappale oli yksi perjantain esityksen koho-

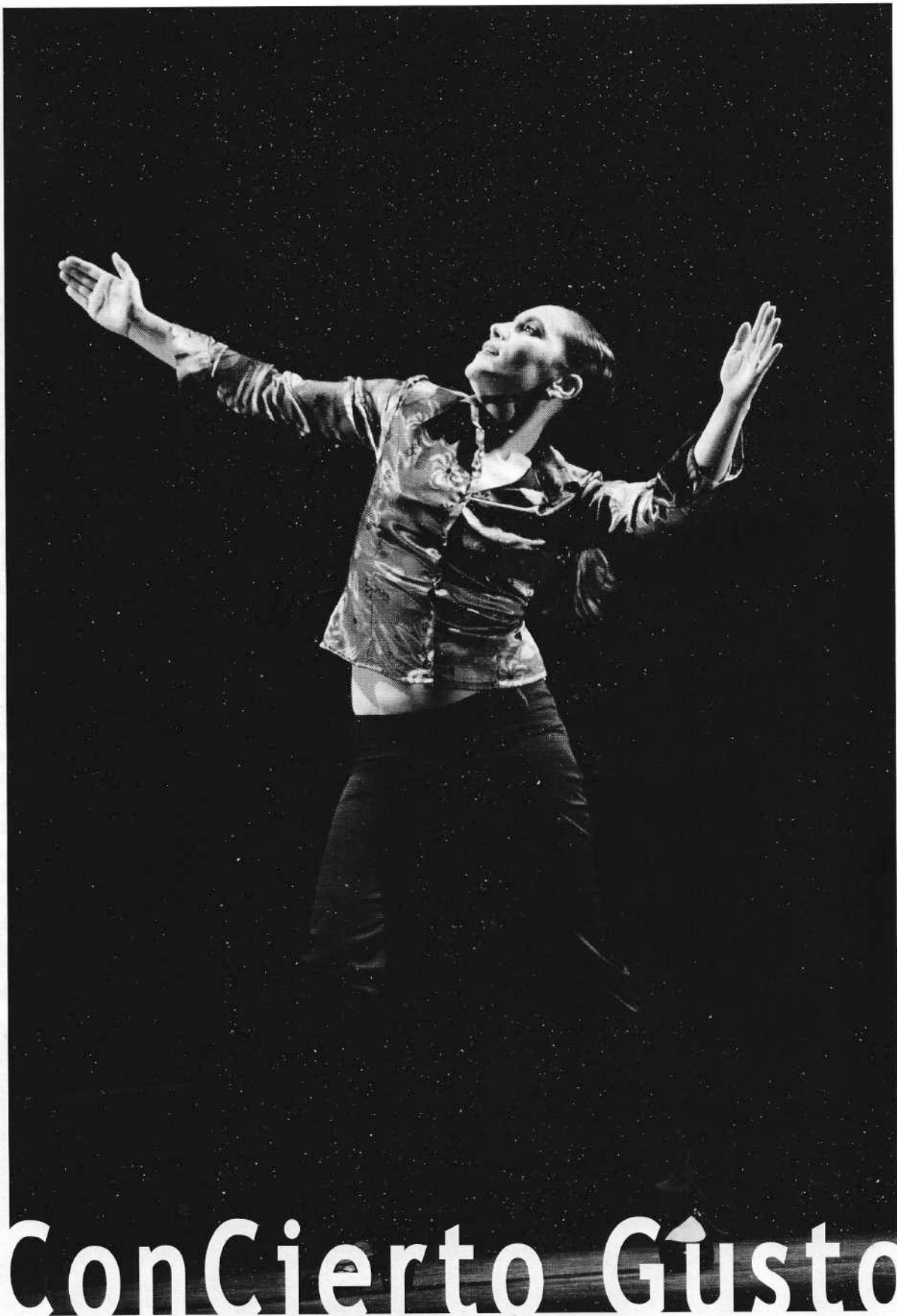
kohtia, ja jouduinkin lauantaina pettymään pahasti kun odottamani kappale oli korvattu tavanomaisemmalla siguriyalla. Koko ryhmän saapuessa ensi kertaa lavalle yhdessä annoin tämän petetyn lupauksen anteeksi. Perjantain esityksen yleisesti vaisu energia oli muisto vain, kun Torresin soolona aloittama kappale kutsui yksitellen kaikki mukaan numeroon. Pitkän musiikillisen osion jälkeen kappale huipentui Carrascon tanssimaan valloittavaan soleáan. Rafaela näyttäytyi täyteläisempänä kuin koskaan. Säestys oli koko ryhmän mukana olosta huolimatta maltillisen arvokas saaden erityispiirteitä Arimany'n perkussioiden tarjoilemista väreistä. Lisämakua eksoottisista mutta flamencoön mainiosti sulautuvista rytmisoihtimista saatiin vielä herkullisena soolona, toisen soolon seurauksessa heti perään Caniton kitarastaan loihtiman, huumorintajusta kertovan rumban muodossa.

Konsertin viimeiseksi kappaleeksi oli varattu aivan erityinen herkkupala. Molempien laulajien vuorotellen eri rytmeihin laulamien fandangot saivat Carrascon bata de colassaan luomaan vaihtuvia tunnelmia vartalollaan, taipumaan mahdollittoman näköisiin asentoihin tai vain keinuttamaan hiljaa paikallaan. Sekä Gago että Pulga tuntuivat painostavan – tai kannustavan – toisiaan yhä parempiin suorituksiin tässä lähekkäin laulettuessa lavan etuosaan tuodussa numerossa. Soleá por bulerían, tangoksen ja bulerían rytmien kautta fandangot sulivat lopulta vapaaksi samalla, kun laulajien äänet kietoutuivat toisiinsa ja lopettivat esityksen vahvasti. Dramaturgia toimi, ja Rafaelan sekä muusikoiden pienet kertomukset itsestään muotoutuivat unohtumattomaksi ja hyvin henkilohtaiseksi kokemukseksi, josta riittää ammennettavaa pitkäksi aikaa.

Maija Lepistö

Con cierto gusto - aistikkaasti, hyvällä maulla

MERVI AHLROTH

ConCierta Gústo

Aleksanterin teatteri 8. - 9.2.2008

*Rafaela Carrasco koreografia ja tanssi Jesús Torres ja Juan Antonio Suárez "Canito" kitara
Manuel Gago ja Antonio Nuñez "El Pulga" laulu Nacho Arimany perkussiot Gloria Montesinos
valosuunnittelu Ilari Suonpää äänisuunnittelu*

Pro Peña

Suomalaiset flame

Pro peña -gaala
Kanneltalo 6.2. 2008

Esiintyjät

Anu Silvennoinen Emilia Aho
Sanna Lehtinen Laura Lahe
Elina Nissinen Cinta Hermo
Toni Jokiniitty Marianna
Verdecia Erika Alajärvi Milena
Urmās Kaari Martin Maija
Lepistö Juan Manuel Jiménez
Martin "Chiqui" Heidi Oilimo
dj Jorge Laura Vilhonen **Aura**
Ettala Taija Tyrväinen **Ramón**
Maronier Laura Vilhosen
 oppilasryhmä **Las Flamencas**
 Katja Lundén **Taljanka**

Juontaja

Anne Riikola

▼ Vasemmalta Marianna
 Verdecia, Anu Silvennoinen,
 Milena Urmās ja Katja Lundén.

Helsingin Flamencofestivaalin kotimainen ohjelma keskittyi tällä kertaa gaalailtaan, jossa oli tarjolla harvinaista herkkua: joukko eturivin flamencoja saman illan aikana esiintymässä. Pelkästään tämä asia on jo ihailtavaa: maamme flamencot eivät ole pitkään aikaan puhaltaneet näin näyttävästi yhteen hiileen. Toista oli Helsingin Flamencoyhdistyksen alkuaikoina, jolloin tällaisia yhteisesityksiä oli huomattavasti enemmän.

Illan aikana nähtiin laaja kattaus flamenco laidasta laitaan – perinteisempää ja modernimpaa tanssia nauha- ja livemusiikkiin ja myös useita musiikkiesityksiä. Hauskaa oli nähdä sellaisia tekijöitä lavalla, jotka eivät juuri ole isompia kokonaisuuksia tehneet ja joita ei usein lavalla näe. Mainiona esimerkkinä tästä oli **Milena Urmās**, jonka koreografia **Enrique Morenten** kappaleeseen "El pequeño reloj" oli vallan mainio ja kerrassaan hullunkurinen esitys. Urmās näyttäytyi kappaleessa rohkeana heittäytyjänä, jonka tyyliä näkyivät vaikutteet etenkin **Israel Galvánilta**. Lisää ja laajempia koreografioita vain kehiin, odotamme mielenkiinnolla!

Moni tanssija tanssi soolokoreografiansa nauhamusiikkiin. Tietysti nauhamusiikkikappaleessa jää aina jokin puuttumaan, se spontaanisuus ja kontakti muusikoihin, mutta tämän illan kappaleet olivat kaikki oikein onnistuneita ja varmalla otteella esitettyjä. **Emilia Aho** jaksosi puheenjohtajaurakan ohessa myös esiintyä ja näyttäytyi **Enrique El Extremeñon** musiikkiin tehdyssä alegriaksessä bata de colalla harvinaisen vapautuneena ja iloisena. **Katja Lundén** vastasi koskettavasta ja luonnollisesti tanssitusta buleriaksesta. **Marina Heredian** laulama kappale vahvoine sanoituksineen oli koskettava jo sellaisenaan. **Sanna Lehtinen**, **Elina Nissinen** ja **Laura Lahe** tanssivat yhdessä tangoksen **Estrella Morenten** musiikkiin. Tässä esityksessä oli meininkiä, ja tytöt näyttivät, että suhteellisen perinteinenkin kappale voi olla viehättävästi tehty. Vähän voisi vielä työstää kolmen tanssijan olemista lavalla, varsinkin tällaisessa iloisessa kappaleessa voisi varmaan päästää lavalla olo vielä vapaammaksi. Välillä tanssijoiden siistitty asettelu tuntui hiukan oppilasmaiselta.

Illan avasi mielenkiintoisella tavalla **Anu Silvennoinen** pinoisteoksellaan

ot puhalsivat yhteen hiileen

Toisaalla. Teos on tehty Anun siskon **Ulla Silvennoisen** pianonsoittoon, ja se olisi varmasti toiminut livemusiikilla vielä vapautuneemmin. Nytkin teos toimi hyvin. Anun tanssissa on puhuttelevaa keskittymistä, ja vartalonkäyttö on koko ajan nautittavan hallittua, käsiin sen sijaan kaipaisi lisää voimaa. **Kaari Martin** ja **Maija Lepistö** antoivat lupaavan makupalan Flamingo-festivaalilla nähdystä Olé Piazzolla -esityksestä. Illan aikana nähtiin myös **Laura Vilhosen** koreografia **Wolfgang Amadeus Mozartin** musiikkiin. Lisää on luvassa syksyllä kokonaisen teoksen muodossa. Vilhosen ja **Aura Ettalan** tanssima kappale oli kauniisti sovitettu ja balettitaustan omaaville tanssijoille toimivasti tehtyä materiaalia. Yhteys musiikkiin oli myös selvä, toisin kuin samojen tanssijoiden seesteinen buleriaspyrähdykset **Chiquin** ja **Heidi Oilimon** musiikkiin, jolla ei ollut juuri mitään yhteistä rennon musiikin kanssa.

Chiqui ja Heidi Oilimo vastasivat myös illan omaperäisimmästä musiikkikokeilusta, kun kitara ja laulu yhdistettiin dj **Jorgen** musiikkiin. Idea oli loistava ja jam session -tunnelma mukava,

mutta toteutus vielä alkuasteella. Toivotavasti kuulemme tätä lisää ja hyvin harjoiteltuna. Dj:n ja flamencokitaran yhdisteleminen vaatii varmasti melkoisesti aikaa, ennen kuin se sujuu ongelmitta. Laulaja **Cinta Hermo** esiintyi sekä solistina että tanssijoiden taustalla. Yksin esitetty saeta oli sinänsä tyylikäs, mutta

flamenc.ö;

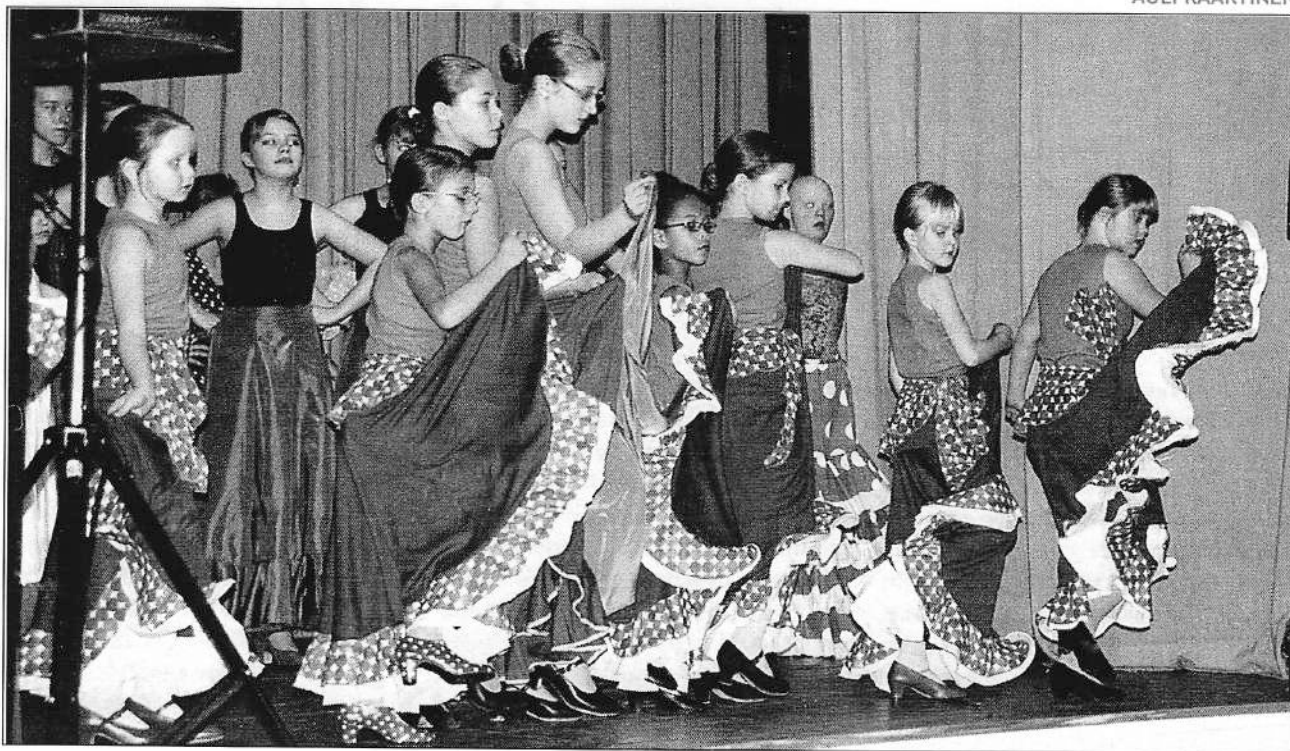
ei oikein koskettanut. Kitaristi **Toni Jokiniitty** ja Cinta Hermo säestivät **Marianna Verdecian** ja **Erika Alajärven** tanssikappaleita sinänsä taidokkaasti, mutta ilmassa oli etenkin kompaksen suhteen melkoista epävarmuutta. Tässä yhteydessä olisi varmasti kannattanut tuoda kehiin pari erittäin varmaa palmeroa tai perkussioita, jotta rytmin saisi helpommin pysymään kasassa. Verdecian tientos oli tyylikäs kokonaisuus huivinkäyttöineen ja Alajärven guajirassa oli ihastuttavaa graciaa, joskin välillä kaipaisin enemmän sitä guajiranomaista laiskuutta, etenkin letroihin.

Aivan erilaista varmuutta oli **Laura Vilhosen** oppilasryhmässä, joka esitti vuorensavun oloisesti taranton livemusiikkiin **Taija Tyrväisen** ja **Ramón Maronierin** laulu- ja kitarasäestyksellä. Ihailtavaa, että joku tekee oppilasryhmille aivan perinteisiä livemusiikkikappaleita, tätä lisää! Taijan **Toni Jokiniitty** säestyksellä laulama **alegrías** oli yksinkertaisuudessaan sympaattinen esitys. Myös **Marianna Verdecian** Las Flamencas -ryhmä esitti kokonaisuutena **Miguel Povedan** livianaan tehdyn koreografian. Koreografia oli toimiva jo sellaisenaan, dramaattiset mustat käsi- ja jalkatanssit tuntuivat todella turhalta lisäykseltä. Vanha kunnon Taljanka toimi illan päätöksenä aivan loistavasti, päästiin takaisin flamencon juurille, suhteellisen perinteiseen live-tekemiseen. Kaikkien esiintyjien tanssiessa lopuksi sevillanaksen Taljankan säestyksellä jäi yleisölle illasta hyvä maku suuhun!

Tove Djupsjöbacka

MERVI AHLROTH

Peruskysymysten äärellä

Lasten flamencofestivaali

Lasten festivaali
Balder-sali 9.2.2008

Esiintyjät
Tanssikoulu Blue Flamenco
Helsinki (7–14 v.)
Tanssikoulu Baila Baila /
Las Flamenquitas
Helsinki (8–10 v.)
Tanssiryhmä Airoso
Tallinna (10–13 v.)
Tanssikoulu Un Dos Tres
Lohja (4–13 v.)
Porin Flamenco-opisto
(8–12 v.)

Juontaja
Anna Luoma

Tänä vuonna Helsingin Flamencofestivaalin ohjelmassa oli jälleen lasten oma flamencofestivaali, jonka suosio tuntuu olevan joka kerta taattu. Tällä kertaa oli siirrytty isompaan Balder-saliin, ja silti katsomo oli täynnä. Sali sopi tälle esitykselle hyvin, joskin lava oli pienemmästä päästä. Mukana oli tällä kertaa ryhmiä Helsingistä, Porista, Lohjalta sekä Tallinnasta.

Itselleni lasten flamencofestivaali oli ennen kaikkea matka peruskysymysten äärelle. Oppilasesitykset ylipäänsä pistävät miettimään perusasioita, koska opettajien näkemykset tietysti heijastuvat oppilaissa. Tälläkin kertaa päässä oli paljon perusajatuksia. Välillä olen ihmetellyt sitä, miksi lapsille tehdyissä koreografioissa näkyy sellaista, mitä ei flamencoön kuulu, kuten outoa pomppimista. Nyt ilahduin siitä, että myös lapsille tehdyt koreografiat olivat sitä oikeata flamenco. Moni opettaja oli tehnyt lapsiopilaalle todella vaativiakin kappaleita, joista oppilaat selvisivät mainiosti.

Helsinkiläinen Tanssikoulu Blue Flamenco oli kuten ennenkin valmistellut kokonaisuuden eri ryhmien tansseista. Lasten erityiskoulutettavien ryhmä esitti viehättävän rytmisen tervehdysten taidokurihattuen ja keppien kanssa varustettuna. Keppi tuntui olevan lapsille hyvin sopiva väline, jonka käytön perusasiat olivat jo hyvin hallussa. Muut lapsiryhmät esittivät hyviä peruskappaleita laidasta laitaan: sevillanasta, alegriasta, rumbaa ja tangosta. Kehitysvammaiset lapset esiintyivät jälleen sulassa sovussa muiden lasten kanssa, mikä on aina ilahduttavaa. Koreografioista vastasivat **Katja Lundén**, **Emilia Aho**, **Laura Lahe** ja **Lotta Lantto**. Niin ikään helsinkiläisen Tanssikoulu Baila Bailan lapsiryhmä **Las Flamenquitas** esitti **Marianna Verdecian** koreografioiman rumban yksinkertaisen varmaotteisesti. Erityisesti käsiliikkeet ja hameenkäyttö olivat huolellisesti harjoiteltuja.

Tallinnalainen Tanssiryhmä Airoso esiintyi varmoin ottein kuten viimeksi-

kin, ohjelmistossa flamencoä sekä mustalaistansseja hurjine hameenheilautuksineen. Koreografioista vastasi **Lehti Kostabi**. Ohjelma tuntui hiukan pitkältä, sillä kappaleetkin olivat itsessään pitkiä, yleensä parin eri palon yhdistelmiä kuten alegrias-sevillanas tai tanguillos-rumba. Airosen ohjelmassa hiukan ihmetytti se, että musiikkina oli käytetty Ojos de brujon kappaletta, jonka sanoitukset eivät juurikaan sovi lasten korville. Suurin osa lapsista ei varmaan ymmärrä sanoituksia, mutta asian voisi silti ottaa huomioon kappaleita valitessaan. Kunniamaininta tällinnalaisille mainiosta esittelystä suomeksi!

Lastenfestivaalin tulokas oli vastaperustettu Tanssikoulu Un dos tres Lohjalta. Ohjelmistossa oli tangosta, sevillanasta sekä koulun johtajan **Kirsi Kannaksen** kehittämä rento rumbita. Oppilaat olivat omaksuneet perusasiat oikein hyvin, esittivät hitaatkin liikkeet huolellisesti ja käyttivät myös taitavasti viuhkaa. Muista kouluista lohjalaisten esitys erosi sikäli, että opettajat esiintyivät lasten mukana.

Maria Kausen oppilaat Porista ovat aina olleet varma menestys lasten festivaaleilla ja niin olivat nytkin. Ohjelmassa oli rumbaa ja tangosta sekä vaikuttavimpana aivan perinteistä buleriasta, jonka lapset esittivät loistavasti! Erikoisinta oli paso doble, jossa pienimmät lapset heiluttivat huiivia hurjasti ja huusivat "Viva España" sydäimestään. Kausen oppilaita katsoessa kävivät jälleen peruskysymykset mielessä. Porin Flamenco-opisto tuntuu olevan niitä harvoja flamencokouluja Suomessa, jossa annetaan sen seikan näkyä, että flamenco on espanjalainen kulttuurimuoto. Usein "perinteinen" tai "espanjalaisuus" tuntuu olevan hiukan haukkumasanoja flamencojen keskeytydessä, satsataan mieluummin omaperäiseen taiteen tekemiseen, missä ei sinänsä ole mitään vikaa. Kuitenkin on mainiota, että joku tuo flamencon espanjalaisuuden esille häpeämättä.

Tove Djupsjöbacka

▼ *Tanssikoulu Blue Flamencon edustajat vauhdissa.*

Tunnelmia *Rafaela Carrascon* tanssikurssilta

AULI KAARTINEN

AULI KAARTINEN

Koskettava käyntikortti

Algo

JARKKO ANTIKAINEN / ANANAS-TUOTANTO

Algo
Aleksanterin teatteri
20.3.2008

Concha Jareño koreografia ja tanssi, ohjaus ja tuotanto **Juan Antonio Sudrez "Canito"** *kitara* **Pedro Obregón** *laulu* **Konstantin Chakarov "Cosio"** *viulu* **Nacho Arimany** *perkussiot* **David Pérez** *valosuunnittelu* **Concha Jareño** *pukusuunnittelu*

Flamingo-festivaalin espanjalaisena vieraana oli tänä vuonna madridilainen tanssijatar **Concha Jareño**. Jareño on nähty aikaisemmin mm. **Rafaela Carrascon**, **Belén Mayan** ja **Cristobal Reyesin** ryhmissä. Suomessa hän on vieraillut aikaisemmin Carrascon ryhmän kanssa, kun La Música del Cuerpo esitettiin Kuopio tanssii ja soi -festivaalilla vuonna 2003. Kyseisen teoksen ensimmäisessä osassa jokainen tanssija vastasi yhtä soitinta, ja Carrasco kertoi yrittäneensä vangita soitinten persoonallisuutta myös tanssijoiden olemuksen kautta. Hän oli hakenut mm. kitaran muotoista tyttöä ja löytänyt sopivan juurevasti tanssivan Concha Jareñon kyseiseen osaan.

Flamingo-festivaalille Jareño toi maailman ensi-iltaan sooloteoksensa Algo eli vapaasti suomennettuna "jotain". Jareño oli illan ainoa tanssija, muut muusikot olivat etenkin Rafaela Carrascon teoksista tuttuja. Kokonaisuudesta muotoutui kuitenkin jotain täysin Jareñon omaa. Monipuolista tanssitaustaa oli

hehkutettu tiedotuksessa, mutta jopa sitä enemmän minua kiehtoi rohkeus tehdä erilaisia asioita yhdessä ainoassa teoksessa sekä persoonallinen ääni, joka teoksen läpi kuului – tämä olen minä, tällainen minä olen tanssijana. Teoksessa oli aivan erilainen raikkaus kuin kokeneen tanssijan ties kuinka monennessa kokoillanteoksessa.

Jo teoksen avaus oli tehokas. Jareño tanssi punaisen bata de colan alla, muusikkomiesten seistessä hautajaismaisen ilmeettöminä ympärillä. Tästä teos jatkui erilaisilla hiukan fragmentaarisilla kohtauksilla. Jareño kamppaili pitkään valkoiseen kankaaseen kietoutuneena cembalomusiikin säestyksellä. Ja niin edespäin. Teoskokonaisuudessa oli selkeästi vaikutteita muista tanssilajeista, esimerkiksi nykytanssin tavasta rakentaa teos. Edelleen moni "flamencoteos" seuraa perinteistä kaavaa – on kappaleita toistensa jälkeen hiukan konserttimaisella tavalla. Jareñon teoksessa oli koko ajan yllätyksiä tiedossa.

Teoksen dramaturgia ja valosuunnittelu olivat melko vähädyksenomaisia, oli nopeita leikkauksia tunnelmasta toiseen ja paljon erilaisia valotilanteita. Moni valotilanne ei kuulemma oikein onnistunut niin kuin piti, mutta se ei yleisöä ainakaan kovasti häirinnyt. Välillä valovaihdoksia oli kuitenkin hiukan liikaa, tuntui oikein rentouttavalta ihailla välillä perinteisemmänmuotoisia pidempiä flamencokappaleita. Välillä dramaturgia oli ehkä hiukan yliselkeä, kuten Jareñon riisuessa yltään perinteisen flamencopuvun ja pukeutuessaan omiin väreihinsä. Lopun tunnelma oli kuitenkin ihailtavan lyyrinen ja persoonallinen.

Muusikot olivat korkeatasoisia, kuten arvata saattoi. Laulaja **Pedro Obregón** hoiti tonttinsa kunnialla. Perkussionisti **Nacho Arimany** oli jälleen kerran loistava. Hänen soolonsa olivat illan kohokohtia, ja niitä olisi mielellään kuunnellut kauemminkin. Arimanylla on myös taito kaivaa groove aivan perinteisistä yksinkertaisista rytmeistä – harvoin olen kuullut siguiiryan peruskompin esitettävän niin muhkeasti. Uusi mielenkiintoinen tuttavuus oli viulisti **Konstantin Chakarov "Cosio"**, joka ymmärtääkseni ei ole juurikaan aikaisemmin vaikuttanut flamencopiireissä.

Melko klassisenomainen viulunsoitto satoi kauniilla tavalla alun cembalomusiikin, joka tuli nauhalta, flamencoon ja livemusiikkiin. Erityisen vaikuttava oli malagueña, jossa viulisti toimi ikään kuin kitaristin osassa kommentoiden laulajan fraaseja. Toivottavasti Chakaro-

Viime vuonna Concha Jareño vei kaksi palkintoa arvostetussa Concurso Nacional -kilpailussa:

Premio Matilde Coralín sekä **Premio Mario Mayan** (jaettu Marco Floresin kanssa).

Voittoesitykset voi käydä katsomassa Youtubesta, www.youtube.com ja hakusanaksi Concha Jareño.

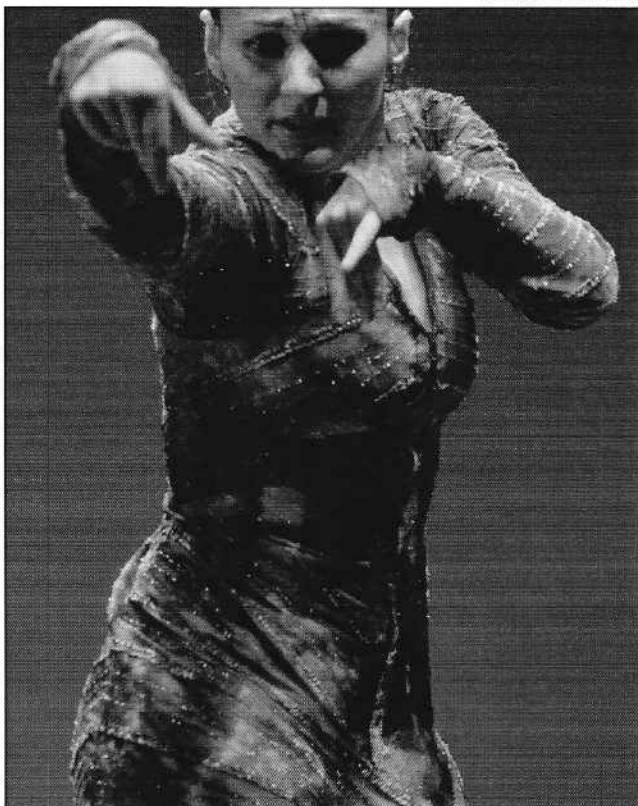
via päästään kuulemaan näissä piireissä lisää! Kitaramaestro **Juan Antonio Suárez "Canito"** ei mielestäni ollut tänä iltana aivan parhaimmillaan. Hiukan vaivasi outo soitinvalinta, toki puoliakustinen kitara ja seisaaltaan soittaminen oli ihan mielenkiintoinen tempu, mutta soundi tuntui hiukan kärsivän. Canito säästi toki yhtä vaikuttavasti kuin aina, ja joidenkin numeroiden musiikit olivat erittäin onnistuneita. Kuitenkin eten-

kin hänen sooloissaan vaivasi tietty dramaturgianpuute – tuntui siltä, kuin hän olisi aloittanut joukoittain uusia teemoja viemättä mitään niistä kunnolla eteenpäin, saati loppuun.

Concha Jareñon teos oli tekijänsä mielenkiintoinen käyntikortti. Flamenco näkyi tietysti voimakkaana ainesosana. Flamencomaisemmat osuudetkin toimivat loistavasti, etenkin viuhkan ja bata de colan kanssa tanssittu osuus oli aivan ihastuttava. Tässä Jareño osoitti todella hallitsevansa flamencon perinteisen gracion ja välineet. Mutta kerrankin jalkatekniikka oli jätetty pienempään osaan, eivätkä Jareñon rytmiikka ja jalkatekniikka olekaan yhtä huikeat kuten esimerkiksi **Rocío Molinan** tai Rafaela Carrascon. Vartalonkäyttö ja kädet olivat kuitenkin erittäin mielenkiintoista katsottavaa, hyvin persoonallista tanssia. Etenkin käsienkäytössä näkyi Jareñon monipuolinen tanssitausta ja rohkeus. Hän uskalsi käyttää käsiään kaikilla mahdollisilla tavoilla menettämättä kuitenkaan koskaan voimaansa. Usein tuntuu, että flamencotanssijat eivät kiinnitä kovin paljon huomiota rintakehän käyttöön, nyt sitä kerrankin käytettiin kunnolla ja rennosti.

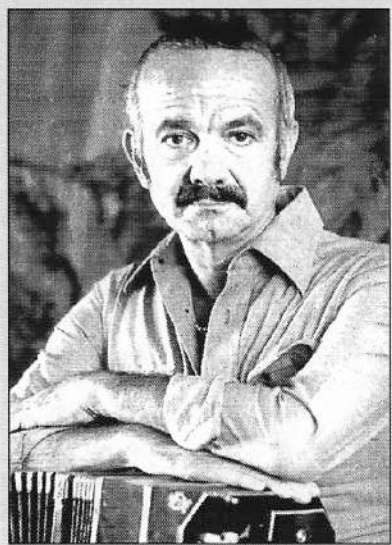
Tove Djupsjöbacka

JESUS VALLINAS

Nykytango kohtaa nykytanssi

Olé Piazzolla!

Astor Pantaleón Piazzolla
(1921–1992)

- * *eräs kaikkien aikojen tunnetuimmista tangosäveltäjistä*
- * *kehitti tango nuevon eli "uuden tangon", joka sekoitti perinteiseen argentiinalaiseen tangoon jazz- ja taidemusiikkivaikutteita*
- * *syntynyt Mar del Platassa, Argentinassa, kasvanut New Yorkissa*
- * *tangon supertähti Carlos Gardel huomasi 13-vuotiaan Astor Piazzollan kyvyt, Piazzolla soitti Gardelin klassikkoelokuvassa El día que me quieras*
- * *pääsi 17-vuotiaana kuuluisaan Anibal Troilon orkesteriin*
- * *opiskeli myös sävellystä mm. Alberto Ginasteran johdolla sekä Nadia Boulangerin johdolla Pariisissa.*

Ensimmäinen reaktioni, kun näin ennakkomaininnan Flamingo-festivaalin **Astor Piazzolla** -illasta oli – eikös tätä tehty melkoisesti jo tuossa 1990-luvun alussa? 1990-luvun alussa flamenconpiireissä tuntui nimittäin vallitsevan melkoinen Piazzolla-buumi. Nyt palattiin samantapaisiin merkkeihin Compañía **Kaari Martinin** kohdatessa In Time Quintetin. Mukaan oli kutsuttu myös **Tommi Kitti & Co** nykytanssin puolelta.

Hienoja tekijöitä oli siis mukana niin nykytangen, nykytanssin kuin nykyflamenconkin puolelta. Kylläiseksi tuli varmaan kukin yleisössä, kun tarjolla oli näinkin paljon ohjelmaa, Piazzollaa eri näkökulmista. Kieltämättä olin melko yllättynyt, että yksi katsoja esityksen jälkeisessä yleisökeskustelussa peräänkuulutti joukkoon vielä argentiinalaista tangoakin! **Henrik Perellón** vastaus osui asian ytimeen – Piazzollan musiikkihan on nykytangoa, ei mitään perinteistä tangomusiikkia. Kuten moni muukin nykytaiteen tekijä, Piazzollakin sai ensin melko viileän ja jopa tuhtuneen vastaanoton, ennen kuin hänen neroutensa ymmärrettiin.

Kun puhutaan Piazzollan musiikin esittämisestä, kuuluu In Time Quintet maamme huippunimiin. Yhtyeellä tuntui hiukan kestävän, ennen kuin se lämpenee, mutta lämmentyään se vastaa erittäin tasokkaasta suorituksesta. Itseäni koskettivat eniten Henrik Perellón sielukas viulunsoitto sekä **Jari Salmelan** jopa virtuoosinen pianonkäsittely. Jäin kuitenkin ihmettelemään soittimenvalintaa – onhan huonohkon flyygelin soundissakin oma charminsa, mutta eikö silti olisi voitu harkita hyvän ja vireessä olevan soittimen käyttöä? Vähän jäin myös kaipaamaan bandoneonia, Piazzollan omaa soitinta. Toki 5-rivinen haitariakin toimii ihan hyvin tähän musiikkiin, mutta välillä se tuntui hiukan kömpelöltä verrattuna ketterään bandoneoniin.

Kitarankäyttö oli tässä musiikissa mielenkiintoista, ja **Hannu Siiskosen** bassonsoittoa olisi mielellään kuullut enemmänkin, sillä se jäi nyt äänikuvassa melkoisesti muiden taustalle.

Tommi Kitti & Con valinta tähän iltaan ei ollut kovinkaan yllättävää. Kyseessä on tietysti yksi maamme korkeatasoisista nykytanssiryhmistä, ja olen aina pitänyt Tommi Kitin ilmavista ja vapautuneista koreografioista. Seikka, jossa Kitti on maamme nykytanssiapiireissä erityinen, on kuitenkin hänen musiikin käyttönsä. Kitti tekee paljon töitä muusikkojen kanssa, ja hän on tehnyt useita teoksia huippumuusikoiden kanssa liivenä (esimerkiksi Doina Klezmer, Lau-luyhtye Rajaton, **Iiro Rantala** ja In Time Quintet).

In Time Quintetin kanssa tehdystä Väärä sävellaji -teoksesta oli mukana yksi osa. **Mammu Rankanen**, **Inka Tiitinen** ja **Vera Tegelman** olivat mielenkiintoista katseltavaa. Rankanen ja Tiitinen ovat tehneet Kitin kanssa töitä kauan, mikä näkyy: molemmat olivat suorituksissaan varmoja kuin mikä. Tegelman on ryhmän uunituore jäsen, ja suoritus oli ehkä hiukan epävarmempi kuin muiden, mutta eläytyminen oli todella voimakasta. Tegelman tarjosi kappaleessa voimakkaammat aksentit, jopa aggressiivisiäkin sellaisia. Kitin liike asettuu mielenkiintoisesti musiikkiin – liikkeet eivät näytä olevan tarkasti sidottuja mihinkään iskuihin tai fraaseihin, vain tuntuu siltä, että ryhmän jäsenet joutuvat itse hakemaan yhteistä ajoitusta. Unisonossa tanssiminen vaatii siis ryhmässä yhteisen rytmin, jonka ryhmässä pidempään tanssineet hallitsevat todella upeasti.

Kolmen naistanssijan kappaleen "Milonga del Ángel" lisäksi Kitin osuuteen kuului Unna Kitin soolo kappaleeseen "Oblivion". Tyyliiltään tämä oli aivan erilainen kuin toinen kappale – nopea, virtuoosimaista, jopa hysteeristä materiaalia. Jos Milonga hengitti tyylik-

ja nykyflamencon

käästi musiikin mukana, tämä teos potki uhmakkaasti musiikkia vastaan. Kokonaisuus oli tehokas ja tunnelmallinen valaistus toi siihen oman lisänsä. Kitin ryhmän kappaleissa huono näkyvyys hiukan häytti – kun tanssijat liikkuvat lattiata-sossa, Aleksanterin teatterissa näkee harmonillisen huonosti.

Kaari Martin oli tehnyt esitykseen yhteensä neljä kappaletta, jotka limityivät hienosti kokonaisuuksiksi. Nykytanssijoihin verratessa jäin miettimään sitä, miten rajoittuneet flamencon liikeradat tavallaan ovat. Nykytanssijat liikkuvat monella eri tasolla ja käyttävät valtalaa hyvin monipuolisesti, kun flamenconssa ollaan lähes koko ajan pystyasennossa. Silti flamenconssa on erittäin suuri voima ilmaisussa sekä rytmikassa. Odotetusti flamencokoreografiat poimivat musiikista lukuisia mielenkiintoisia aksentteja ja rytmittivät tietysti musiikkia koputuksillaan. Koputukset kuuluvat valitettavasti jälleen kerran huonosti, ja varsinkin Martinin jalkoihin kaipaasi lisää voimaa – pitkällä nopeilla päkiäkanta-korko-tyyppisillä sarjoilla ei juurikaan ole virkaa, jos ne eivät kuulu.

Kaari Martin on tehnyt yhteistyötä monien flamencotanssijakollegojen kanssa ja sopivan tanssipartnerin löytäminen on melko hankalaa. Tällä kertaa toisena tanssijana oli **Maija Lepistö**, joka sopi Kaarin liikekieleen yllättävin hyvin. Molemmat ovat elastisia ja soljuvia, musiikillisesti loistavia tanssijoita. Silti erot jäivät välillä häiritsemään. Flamencon voi olla aika rasittava katsoa kahden tanssijan tanssimana, sillä tyylilliset erot erottuvat turhan selkeästi. Sooloissa voi eri lailla nauttia tanssista rauhassa. Koreografi, joka tanssii omaa liikekieltänsä, on aina hiukan eri asemassa kun tanssija, joka on koreografian oppinut. Itse esitystilanteessa koreografi voikin yhtäkkiä rikkoa omaa liikekieltään, kun tanssija pyrkii pitämään sen mahdollisimman ”oikeana” ja selkeänä.

Lepistön liikekieli on flamencompaa ja puhtaampaa kuin Martinin, mutta Martinin hullu pilke silmäkulmassa jäi häneltä puuttumaan. Varmaan koreografiat kypsyvät pikku hiljaa, ja nyt hiukan seesteinen ilmaisukin monipuolistuu. Illan päättänyt Libertango oli selvästi koreografioista varmimmalla pohjalla, se hän esitettiin jo Helsingin Flamencofestivaalilla helmikuussa.

Kaari Martinin koreografiat olivat kauttaaltaan onnistuneita. Koreografin soolo Tanguedia oli juuri sopivan nopea ja hullunkurinen tähän musiikkiin ja loppuunkaluttu hitti Adios Nonino oli onnistuttu koreografioimaan raikkaasti, etenkin huikea pianointro oli tyylikäs. Välillä kuitenkin kaipaasi koreografioihin enemmän rauhaa, ettei koko ajan olisi niin paljon liikettä joka suuntaan. Välillä jäi kaipaamaan jotain siitä perinteisen flamencon ytimestä – sitä, miten vaikkapa soleássa tanssija vain seisoo paikallaan, nostaa kädet ja antaa ilmaisun vaikuttaa. Enempää ei välttämättä tarvita.

Koko ilta oli mukava kokonaisuus sikäli, että se eteni kuin konsertti – tanssiteokset ilmestyivät karamelleina tarjottimella toinen toisensa jälkeen ja välillä pääsi nauttimaan musiikista ilman tanssia. Hiukan jäin kuitenkin ihmettelemään tanssiteosten järjestystä – itse olisin ilman muuta sekoittanut nykytanssi- ja nykyflamencokappaleet keskenään, jolloin kokonaisuus olisi ollut dynaamisempi. Tuntui hiukan hassulta järjestykseltä katsoa ensin nykytanssikappaleet ja sitten nykyflamenco-osuus. Sekoittamalla järjestystä olisi myös päässyt paremmin miettimään tanssijoiden suhtautumista musiikkiin ja sen eroja. Kaiken kaikkiaan ilta oli kuitenkin oikein tyylikäs kokonaisuus puvustukseen ja valaistukseen saakka, ja yleisö vaikutti erittäin tyytyväiseltä näkemäänsä.

Tove Djupsjöbacka

Olé Piazzolla! **Aleksanterin teatteri** **18.3.2008**

In Time Quintet:
Markku Lindeman harmonikka
Henrik Perelló viulu **Jari Salmela** piano **Jorma Salmela** kitara **Hannu Siiskonen** basso

Tommi Kitt & Co:
Tommi Kitt koreografia
Mammu Rankanen, Vera Tegelman, Inka Tiitinen
ja **Unna Kitt** tanssi **Janne Teivainen** valosuunnittelu

Compañía Kaari Martin:
Kaari Martin koreografia
Maija Lepistö ja **Kaari Martin** tanssi **Sanna Bollström** pukusuunnittelu ja toteutus
Karoliina Koiso-Kanttila pukusuunnittelu **Ville Virtanen** valosuunnittelu

Pieni merenneito aaltojen tyrskyssä

JARKKO ANTIKAINEN / ANANAS-TUOTANTO

Pieni merenneito
Aleksanterin teatteri
19.3.2008

Hans Christian Andersen
Alkuperäisteos

Kaari Martin koreografia ja käsikirjoitus **Roni Martin** ja **Rauli Rantanen** sävellys, sovitus ja käsikirjoitus **Saija Nojonen** valosuunnittelu **Sari Pikkarainen** puvustus **Roni Martin** miksaus ja äänitys **Reetta Halttunen** ompelija **Miia Tamborello** maskeeraus **Nauska** valokuvat

Rauli Rantanen kitara, cajón, ksylofoni, perkussiot ja palmas **Roni Martin** piano, basso, urut, laulu, palmas ja perkussiot **Henrik Perellö** viulu **Sanna Salmenkallio** viulu **Kaari Martin** palmas ja laulu

Sari Pikkarainen Pieni Merenneito **Suvi-Maria Helin** prinssi ja merenkuningas **Anna Lipponen** prinsessa ja merenneito **Kirsi Kuismanen** merenkuningatar **Aura Ettala** noita, merenneito sekä polyytit, hoviväki ja ilman impi

Flamencoteoksia lapsille ei ole kovin-kaan paljon tehty, vaikka sillä alalla olisi-kin varsin hyvä sauma flamencon tekijöille. **Kaari Martinin** Pieni merenneito -koreografiaa katsoessa ei kuitenkaan ajatellut yhtään sitä, että se olisi tehty erityisesti lapsille. Kaari Martin onkin painottanut, ettei kyseessä ole flamencoteos lapsille vain flamencofantasia lapsille ja aikuisille. Flamencofantasia tuntui oivalta nimikkeeltä teokselle, jossa tunnelmalla, puvustuksella ja äänimaisemalla oli suuri rooli. Tarina soljui mukavasti eteenpäin, välillä hiukan töksähdellen, välillä tosi soljuvasti. Esimerkiksi merenneitojen sukeltaminen merenpinnalle oli toteutettu valojen kanssa todella ihastuttavasti.

Teoksen estetiikka tuntui piristävältä osittain siksi, että teatterin tekeminen saa näkyä. Tässä videopeli-graa-

fisessa maailmassa on todella piristävää nähdä vanhaa satumaisuutta ja sitä, että lavalla tehdään teatteria eikä realistista elämää. Merenkuninkaalla saa olla irtomaha, näyttämöllä ei tarvitse näyttää täysin realistiselta. Polyytit saavat näyttää lakanoihin pukeutuneilta tanssijoilta ja hiukan hassuilta.

Esityksessä oli kauttaaltaan viehättävyyttä, ja satumaisuus oli tavoitettu mukavasti. Dramaturgiassa olisi toki melkoisesti viilausta. Valo- ja äänisuunnittelun kautta oli tavoitettu ihastuttavia tunnelmia, joita välillä rikottiin melko hassusti. Kun juuri olemme tutustuneet sadun hahmoihin, rikkoo tunnelmaa melkoisesti se, että yksi heistä kantaa näyttämölle tuolia. Hoviväen liikumien oli hieno idea ja hyvin toteutettu, mutta sen olisi voinut viedä vielä pidemmälle eikä ainakaan katkaista sitä

► *Prinssi (Suvi-Maria Helin) ja prinsessa (Anna Lipponen) hellässä syyleilyssä. Pieni merenneito (Sari Pikkarainen) jää ilman miehen rakkautta.*

► *Pieni merenneito (Sari Pikkarainen) sekä merenkuningatar (Kirsi Kuismanen)*

blackoutilla heti, kun se on päässyt alkuun. Pienen merenneidon muuntuminen immeksi lopussa tuntui melko arkiselta pukeutumiselta, vaikka kävely valoa kohti olikin sitten kaunis. Jotkut käsiohjelmassa mainitut asiat eivät käyneet esityksestä oikein ilmi, esimerkiksi se, että noita haluaa neidon kielen ja puhekyvyn.

Koreografiat olivat toimivia, ja verrattuna Martinin aikaisempiin teoksiin rauhaa löytyi huomattavasti enemmän, hyvä niin! Vielä enemmän voisi tällaisessa teoksessa antaa tilaa näyttämöllä oleskelulle, esimerkiksi prinssin ja prinsessan syyleily esityksen loppupuolella oli teoksen koskettavimpia kohtia. Meriolentojen liikekieli oli viehättävän aaltomaista, mutta pidemmän päälle vesimäisyys rupeesi jo hiukan väsyttää. Vesiliikkeet voi myös tehdä todella monella eri tavalla ja välillä henkilökohtaiset erot olivat hiukan hämmentäviä – löytyi kaikkea kauniista kalaliikkeestä seksikkääseen lantionvatkaamiseen.

Tanssijat pärjäsivät kauttaaltaan hyvin. **Suvi-Maria Helin** oli viehättävä miesrooleissaan, hän tavoitti sekä rempseän merikuninkaan hahmon että herkän prinssin valloittavasti. **Kirsi Kuismanen** oli hienoryhtinen merenkuningatar, jota olisi mielellään katsellut enemmänkin, ja kuullut – Kirsin rytmiikka on todella tiukkaa ja musiikaalista. **Anna Lipposesta** huomaa, että

hänellä näyttelijänä on melkoisesti kokemusta lavalla olemisesta – ilmaisu oli voimakasta koko esityksen ajan. **Aura Ettala** oli suloinen merenneito ja vaikuttava noita, joskin noidan osuus jäi aivan tyngäksi. Noitakohtauksesta olisi todellakin voinut kasvattaa paljon suuremman kohtauksen ja luoda enemmän tunnelmaa ympärille, korostaen sitä, että noitaa on syytä pelätä. Tuskinpa Pieni merenneito lähti noidan luo kuin naapurin luo. Noidan osuudessa Ettala sai valloittavasti käyttää monipuolista tanssitaustaansa – piruetteja, balettihippyjä ja afroliikkeitä, sitä olisi mielellään katsunut pidempäänkin. **Sari Pikkarainen** oli pääroolissa valloittava ja erittäin koskettava, mutta jäin kaipaamaan hiukan

ulospäinsuuntautuvampaa ilmaisua. Katse tuntui hiukan poissaolevalta, aivan kuin Pikkarainen olisi katsonut yleisön ohi eikä yleisöön.

Merenneidon hahmoon olisi myös auttanut parempi esittely – ensimmäisessä kohtauksessa merenneito jäi hiukan värikkään perheensä varjoon eikä hahmoon päässyt kunnolla tutustumaan kuin vasta parin kohtauksen jälkeen.

Roni Martin ja **Rauli Rantanen** vastasivat teoksen upeasta musiikista. Mukaan oli saatu hienoa äänimaisemaa laidasta laitaan – lyyrisestä pianotunnelmista kolisevaan romu-buleriakseen ja groovahtavaan funk-soleään. Lopun bulerias kitaroineen ja viuluineen oli myös tehokas. Erityismaininta pitää antaa Kaari Martinin kauniille bambera-laululle, se oli kaikessa yksinkertaisuudessa todella koskettavaa.

Kokonaisuutena Pieni merenneito oli nautinnollinen esitys. Hienoa, että **H.C. Andersenin** alkuperäinen tarina oli kaivettu esiin kaikessa julmuudessaan. Alkuperäinen tarina ei ole mikään disneymainen kiiltokuva vain traaginen tarina muukalaisuudessa. Suosittelen tutustumaan myös tsekkiläissäveltäjä **Antonin Dvorakin** (1841–1904) ooppeeraan Rusalka, jossa käsitellään samaa aihetta erittäin koskettavasti.

Tove Djupsjöbacka

Juan Antonio Suárez "Canito"

En concierto

Ravintola Nousu
19.3.2008

Festivaaliklubin esiintyjäksi oli kutsuttu Canito soittamaan yksin kappaleita debyyttilevyltään "Son de Ayer". Kitara rockmaisesti olalla sekä piuhalla mikitetty kitara jo hämmästyttivät. Mutta vielä enemmän yllättivät sävellykset, kaikki teemat loppubuleriasta lukuun ottamatta olivat rytmittömiä fantasioita, sentimentaalisia melodiapätkiä siellä täällä vailla harmonista yhtenäisyyttä. Flamencosta ei mielestäni juuri voi puhua minkään teeman kohdalla, vaikka flamencokitaran tekniikalla niitä soitettiinkin. Melodiat eivät perustuneet hijaz- tai shahnaz-skaaloihin, joihin cante jondo perustaa, eikä flamencolle ominaista koko kappaleen vievää compasta ollut missään, vaan kappaleissa hidasteltiin ja pysähdeltiin jatkuvasti. Kyseessä oli musiikillisesti pikemminkin Pat Metheny -maista freejazzia, joka ei juurikaan vastannut puheita modernin flamencokitaran mestarista ja parhaasta flamencokitaristista.

Samuli Työrinoja

¿PACOTTAAKO?

Rooleissa:

Alma: Katja Lundén

Askö: Mikko Rasila

Consuela: Maija Kaunismaa

¿Pacottaako? on lokakuussa ensi-iltansa saanut ja tähän mennessä jo noin 20 kertaa esitetty kertomus Almasta ja Askosta Andalusian yössä. Ennakkotiedoissa luvataan tanssin, tekstin ja musiikin välityksellä hauskaa ja koskettavaa Andalusian matkaa, tutkimusmatkaa meistä suomalaisista Espanjan tulisisissa tunnelmissa. Stereotypioita siis, mahtavaa! Itse kävin katsomassa esityksen heti ensi-illassa ja, koska en ole mikään ravintolateatteriaficionado, vielä maaliskuussa uudemman kerran. Lukuisat esitykset olivatkin tuoneet koko ryhmälle varmuutta ja tiivistäneet esitystä. ¿Pacottaako? on viihdyttävää, ammattitaitoista ravintolateatteria.

Pidin aivan erityisesti alun ja lopun lauluhupailuista: lentopelon aiheuttamista fyysisistä oireista sekä juhannuksesta Kalajoen hiekkasärkillä kuunteli naurunkyyneleet silmissä. Samoin Consuelan, pianisti Maija Kaunismaan laulusoolo *Pure mua* oli hillitön. Ensi-illan ujo ja vaatimaton Consuela oli kuukausien aikana muuttunut rohkeaksi ja rai-suksi. Kiinnostavaa nähdä, miten saman numeron voi tehdä toimivaksi hyvinkin erilaisilla fiiliksillä!

Alman ja Askon tunne-elämän vuoristorataa vei eteenpäin mm. Alman tangos, Askon esittämät melodramaattiset espanjankieliset laulut sekä parin yhteinen sevillanas. Mikko Rasila heittäytyi flamencotanssin vietäväksi vähintään yhtä vakuuttavasti kuin Katja Lundén laulamisen. Tangoaminen tuulipuvussa, huppu päässä on varmasti kenelle tahansa esiintyjälle elähdyttävä kokemus.

Kaikki kolme esiintyjää ovat niin vahvoja ammattilaisia, että heistä olisi riittänyt vielä paljon rohkeammankin esityksen vetäjiksi. Toisaalta ymmärrän, etten ehkä ole tyypillinen ravintolateatteriesitysten kuluttaja, mutta itse olisin kaivannut uskaliaampaa heittäytymistä, ronskimpaa käsikirjoitusta, vielä paljon rohkeampia stereotypioita, rohkeampaa ja humoristisempaa kuvaa tyypillisestä suomalaisesta etelänmatkaajasta - senkin uhalli, että joku tunnistaa itsensä.

Milena Urmas

Tampereen flamencoyhdistys

Tampereen flamencoyhdistys perustettiin kymmenen vuotta sitten, ja on asianmukaista tässä vaiheessa vähän muistella historiaa ja kertoa myös nykyisestä ja tulevasta toiminnastamme.

Menin perustettavan yhdistyksen ensimmäiselle alkeiskurssille syksyllä 1997, ja saman tien aktivoiduin mukaan hallituksen toimintaan. Vuodesta 2001 olen toiminut yhdistyksen puheenjohtajana. Kipinän flamencoon sain perinteisellä tavalla, muistaakseni nähtyäni Tampereen rautatieasemalla Flamencoviikon värikkään ja iloisen sevillanas-esityksen. Kaikenlaista muutakin liikuntaa, tanssia ja soittamista olen kokeillut tai harrastanut pitkäänkin, mutta jotain erilaista ja aina vain kiinnostavaa flamencossa on. Flamenco on pitänyt otteessaan, vaikka olenkin vain keskivertoharrastaja, aika laiska treenaamaan ja levyt unohtuvat kuuntelemattomina hyllyyn. Yhdistysten toiminnassa mukana olevat taas tietävät, kuinka raskasta yhdistyksessä puuhaaminen voi olla. Tähän asti flamenco ja flamencoyhdistyksemme on kuitenkin pitänyt otteessaan. Ne ovat tarjonneet muun muassa upeita konserttielämyksiä ja innostusta uuden oppimiseen sekä mahdollisuuden tutustua mielenkiintoisiin ihmisiin, jotka flamenco harrastavat tai elävät!

Tanssia, soittoa, laulua

Yhdistystä perustettaessa tavoitteena oli tarjota tasokasta flamencotanssin opetusta edulliseen hintaan kaikille kiinnostuneille ja saada flamencolle lisää harrastajia. Yhdistyksen tarkoitus oli olla vaihtoehto silloiselle flamenco-opetuksen tarjonnalle Tampereella ja edistää yhdistyspohjaista flamencoharrastusta Suomessa. Yhdistys oli **Paavo Parkkosen** idea, ja hän johti sen toimintaa neljä ensimmäistä vuotta. Toimintamalleja hän lainasi mm. kilpatanssin opetuksesta: alkeita opettavat toiset harrastajat vapaaehtoisuutena ja edistyneille tarjotaan ammattilaisten opetusta. Näin toimimme aika pitkäänkin, ja myös minä opetin monta vuotta alkeiskursseja. Kiitos kaikille opettajina toimineille yhdistyksen jäsenille, erityisesti Paavolle, Ilsele, Heidille, Annelle, Lotalle, Sallalle ja Saanalle!

Alusta alkaen yhdistyksellä oli vierailevia opettajia. Muistan **Laura Vilhosen** colombianas- ja **Erika Alajärven** alegrías-

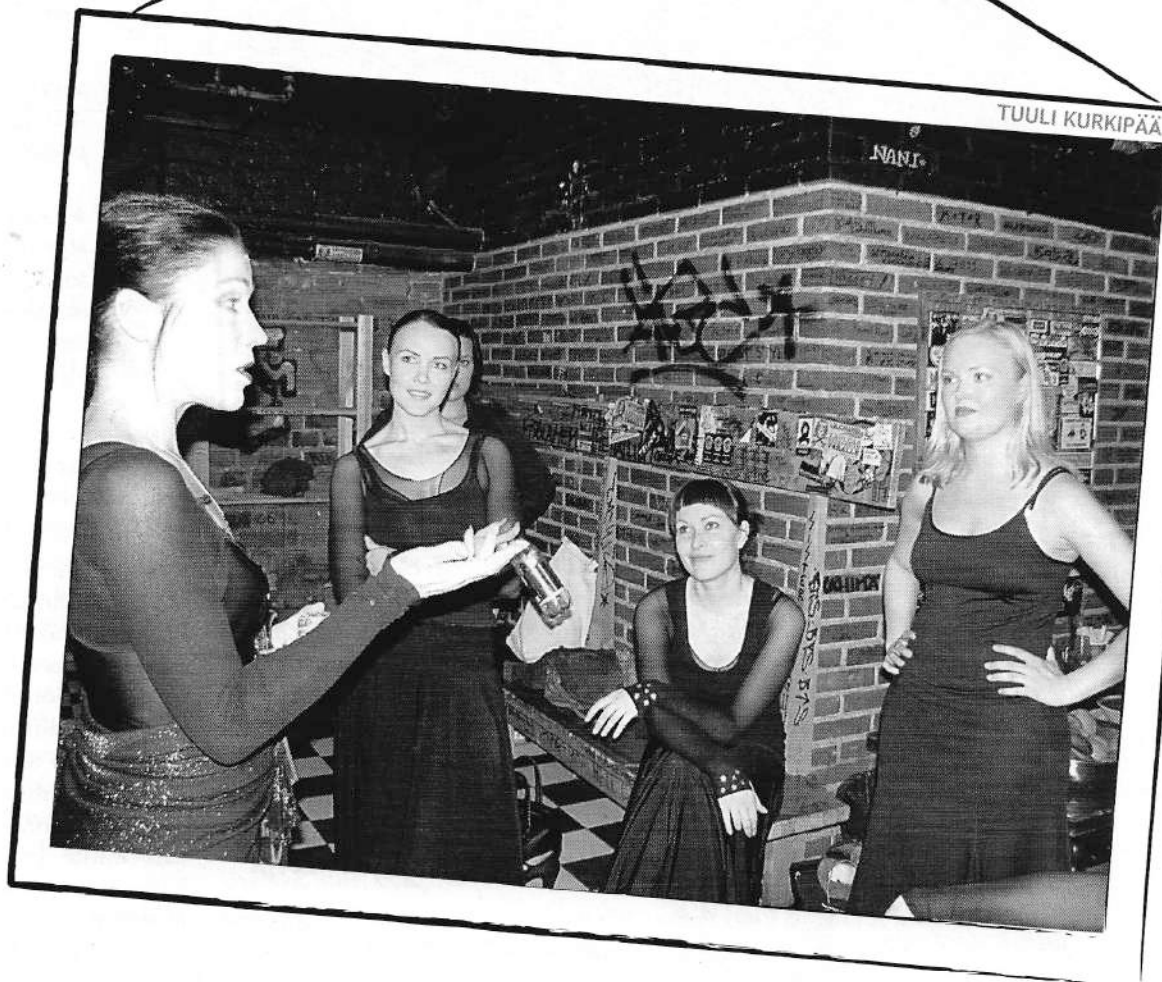
tunnit, **Ramon Maronierin** rytmisessiot ja ihastuttavan sevillalaisen **Maribel Ramosin**, joka oli opettajamme syksyllä 2000. **Katja Toivonen** piti huolta yhdistyksen opetustarjonnasta vuosina 2001–2004. Sitten tanssinopettajina ovat olleet **Anu Silvennoinen**, **Kirsi Kuismanen**, **Maija Lepistö**, **Hannele Tuomipuu** ja **Sari Pikkarainen**. Tiiviskursseja ovat heidän lisäksi pitäneet mm. **Kaari Martin**, **Beata Alving** Tukholmasta ja **Ana Ruiz** Granadasta. Kitaransoiton opetusta yhdistys tarjosi myös heti alusta alkaen opettajina ensin **Ramon Maronier**, sitten **Matias Kauppi** ja **Toni Jokiniitty**. Samoin laulunopetusta on pyritty järjestämään ainakin tiiviskursseina, mm. Kaarin ja **Cinta Hermon** johdolla. Vuodesta 2002 perkussionisti **Ari Isotalo** on opettanut innokkaasti (ja tarkasti) paukuttavaa cajón-ryhmäämme. Parin viime vuoden aikana yhdistys on tarjonnut uusia näkö- ja tekokulmia flamencoon, kun **Anne Hyvärinen** on yhdistänyt tanssiin teatteri-ilmaisun keinoja. Lisäksi olemme opiskelleet flamenco luentojen muodossa. Mm. Hannele Tuomipuu ja Kaari Martin ovat jakaneet yhdistyksellä flamenco-oppia, ja viime syksynä järjestimme yhteistyössä Tampereen työväenopiston kanssa Anu Silvennoisen pitämän avoimen luentosarjan flamenco historiasta, nykypäivästä, teoriasta ja elämästä.

Kaikki opettajamme ovat tuoneet mukanaan oman tärkeän panoksensa, tyyliinsä, tietonsa ja flamencotajunsa, ja yhdistyksen jäsenet ovat voineet nauttia hyvästä, väliin virkistävän erilaisesta opetuksesta. Lämpimät kiitokset heille kaikille! Tällä hetkellä flamencoyhdistys on opetustarjonnan osalta erityisen hienossa tilanteessa, kun flamencopedagogi Anu Silvennoinen opettaa Toni Jokiniityn kitaran säestyksellä. Live-musiikki kaikilla tanssitunneilla on todellakin luksusta ja mahdollistaa tanssin ja musiikin yhteyden ymmärtämisen syvemmin. Toivottavasti voimme tulevaisuudessakin jatkaa näin!

Vireää konserttitoimintaa

Flamencon opetuksen lisäksi yhdistys on alusta asti ottanut osaa flamencosivistyksen levittämiseen Tampereen seudulla. Ensimmäinen iso konsertti oli 1998 **Leonor Moron** ryhmän esitys yhteistyössä Flamenco Shopin kanssa. Melkein joka

V.

TUULI KURKIPÄÄ

NANI

▲ Hannele Tuomipuu, Anna Himanen, Sini Paronen ja Essi Paunonen Klubin backstagella vuoden 2006 kevätinäytöksen jälkeen.

◀ Flamencotiernapojat Oulun kilpailussa marraskuussa 2004.

◀ *Maija Lahti,
Tuuli Kurkipää,
Niina Rintamäki,
Toni Jokiniitty
ja Essi Paunonen
säestävät tanssija
Ana Ruizin keikkaa
pääsiäisenä 2004.*

► *Katja Toivosen
Myrtti loitsuaa ja
saa taustatukea
morsiammen äidiltä
Katri Jussilalta.*

vuosi olemme järjestäneet yhden tai pari konserttia tai muuta esitystä. Yhteistyötä olemme tehneet erityisesti Kaari Martinin kanssa, mutta myös muiden kuten Maija Lepistön, **Raul Mannolan** ja Cinta Hermon. Kaarin ja **Katja Lundénin** Bernarda Alban talo, Kaarin ja **Tove Djupsjöbackan** La Kalevala sekä vuonna 2002 toteutettu Flamenco Nórdico kursseineen (Kaari Martin, Tove Djupsjöbacka, **Robban Svärd**, **Thierry Boisdon**, **Pepita Rohde** & **Emil Pernblad**) olivat erinomaisia menestyksiä. Samana vuonna tuimme pienellä summalla **Sampsä Heikkilän** Flamenco –elämää Andalusiassa -dokumentin toteuttamista. Dokumentti esitettiin Tampereella tammikuussa 2003. Avoin tilaisuus houkutteli paikalle runsain määrin kaupunkilaisia ja toi taas lisää harrastajia flamencon pariin.

Tampereen Flamencoviikon järjestämiseen olemme osallistuneet useana kesänä, ja edelleen olen todella iloinen onnistuneesta Flamencovarjoviikosta, jonka järjestimme yhdessä **Sinikka Vainion** Flamenco Azulin kanssa kesällä 2004, kun varsinainen festivaali oli ilmoitettu peruutetuksi. Tanssiryhmä Canelan hienot teokset pääkonsertissa ja monet muut suomalaisten flamencojen esitykset pitivät yleisön tyytyväisenä. Erityisesti monipuolinen ja erilainen kurssitarjonta oli suurmenestys. Harmittaa kyllä vieläkin, että **Marianna Verdecian** suunnittelema flamenco-hameen ompelukurssille ei lopulta tullut tarpeeksi osallistujia, jotta se olisi voitu

toteuttaa. Oli varattu työväenopiston ompeluluokat ja kaikki! Joka tapauksessa Varjoviikko tanssialeissa ja Telakalla tarjosi sen, minkä Flamencoviikko ja muutkin festivaalit, joita on viime aikoina perustettu ilahduttavan paljon lisää: tilaisuuden tavata vanhoja flamencoystäviä ja tutustua uusiin.

Pikkukeikkoja ja teatterilavoja

Yhdistyksen jäsenet ovat ahkerasti esiintyneet isommissa ja pienemmissä tapahtumissa, vaikka vakinaisen esiintyvän keikkaryhmän perustaminen on aina jäänyt suunnitelmien asteelle. Kysyntää juhlien ja tilaisuuksien ”espanjalaiseksi mausteeksi” kyllä olisi. Erityiskiitos on annettava **Matti Hoville**, joka on aina ollut valmis ottamaan hatun mukaan ja pistämään sevillanas-shown pystyyn! Matin flamenconedistämistoiminta Vesilahdella on ihan omaa luokkaansa. Flamenco- ja ratsastusleirit huippuopettajien kanssa sekä moninaiset fiestat ovat tuoneet erinomaista lisämeininkiä Tampereen seudun flamencoelämään.

Kesäisten torikeikkojen, viisikympisten ynnä muiden happeningien lisäksi yhdistyksellä on ollut muutama isompi projekti. Kesällä 2002 iso ryhmä tanssijoita lähti mukaan Räsöön kesäteatterin musiikkinäytelmään Mustalaisleiri muuttaa taivaaseen. Sen jälkeenkin flamenco ja teatteri ovat meillä yhdistyneet varsin luontevasti.

Flamencotiernapojat vuonna 2004 oli Katja Toivosen johdolla vedetty

spektaakkeli, joka kirvoitti hyvän mielen monen firman pikkujouluporukalta ja isommaltakin yleisöltä mm. ensi-illassa elokuisessa tapahtumien yössä sekä kaupungin joulutorilla. Flamencotiernapojat rytmittivät perinteiset laulut uudestaan ja tulksivat flamencotanssilla mahtipontisen Herodeksen, veikeän Tähtipojan, innokkaan Knihtin ja Keikari-Murjaanin roolit. Hulvattomassa kokoonpanossa lauloi ja soitti lisäksi viisi muusikkoa kaiken maailman lyömäsoittimiseen ja helistimiseen.

Marraskuussa Tiernapojat ajoivat junnalla Ouluun, ja siellä perinteisessä Tiernapoikakilpailussa esitys rankattiin mukaelmat-sarjan voittajaksi. Se sai paljon positiivista palautetta, mm. tuomariston mukaan esitys ”toi hyvin esiin flamencon ideaa” ja ”tällaisia esityksiä mukaelmasarjaan on odotettu”. Lisäksi Anne Hyvärinen palkittiin All Stars -sarjassa kilpailujen parhaana Knihtinä.

Lisää löylyä!

Kun hullu tiernapoikaidea oli toteutettu, ruvettiin pohtimaan seuraavaa teemaa. Joku mainitsi Hilja-maitotyön – ja lopputulos oli Anne Hyvärisen ja Kirmausryhmän Morsiussauna, joka sai ensi-ilansa joulukuussa 2006. Pieni maistiainen teoksesta tarjottiin myös Flamencoviikolla 2007, jos joku sattuu sauna-bulerialan vielä muistamaan...

Morsiussauna on flamencon, suomalaisten kansanlaulujen ja varjoteatterin yhteisleikki. Morsian saatetaan vii-

Ajankohtaista tietoa
yhdistyksen toiminnasta löytyy nettisivuiltamme
www.tampereenflamencoyhdistys.fi ja
Morsiussaunasta www.kirmaus.net

MARJA-LEENA GYLLEN

meisiin löylyihin ennen avioliittoon astumistaan. Laulu, leikki, tanssi ja voimasanat antavat morsiämelle tukevan pohjan kohdata tulevaisuus. Perinteisiin kuuluu myös sukujen välinen kilpalaulanta, joka käynnistyy saunan löylyjen kuumentaessa tunteita. Tunteiden skaala onkin laaja; itkusta nauruun, suuttumuksesta anteeksipyyntöön. Musiikillisen pohjan luovat cajón ja harmonikka. Lisää muhevuuksia tuovat vihdut, läiskytykset ja taputukset.

Energinen, taidokas, tunteilla ja hyvällä huumorilla toteutettu teos on saanut paljon mainetta ja kunniaa teatteripiireissä. Se mm. palkittiin kesäkuussa 2007 Torniossa järjestettyjen Euroopan Naisteatterifestivaalien kilpailusarjan parhaana, ja se sai erinomaiset arvostelut ja yleisön kommentit myös Mikkelissä tammikuussa 2008 pidetyillä Työväen Näyttämöpäivillä. Kutsuja satelee, ja Saunaa todennäköisesti lämmitetään vielä tulevan kesän teatterifestivaaleilla. Näin on haltioitunut teatteriväki sanonut Morsiussaunasta:

”Morsiussauna yhdistää onnistuneesti idän ja lännen tematiikkaa. Sauna tematiikkana, morsiämen saunottaminen aiheena, kerronnallisesti Kalevalarunoutta ja karjalaista kansanlaulua käyttävänä esityksenä, jossa tapahtumat kuvataan vielä flamencon rytmisissä, pitäisi olla mahdotonta yhdistää. Mutta Kirmaus teki sen. Ja erinomaisesti.” (Euroopan naisteatterifestivaalin tuomaristo)

”Morsiussauna on jotakin uutta, mitä teatterissa ei yleensä nähdä.” (Ingeborg Riik, Ruotsin Riksteatern)

Yhteisenä tavoitteena 10-vuotisjuhlateos

Teatteri-ilmaisulla on merkittävä rooli myös seuraavassa hankkeessa, joka tulee olemaan koko yhdistyksen yhteinen voi-

mainponnistus. 28. toukokuuta 2008 Tampereen Hällä-näyttämöllä esitetään flamencoyhdistyksen 10-vuotisjuhlateos 7 päivää.

7 päivää on tanssiteos ihmisestä, viikonpäivistä ja rytmistä. Flamencoperinteestä ja teatteri-ilmaisusta luomisvoimaansa ammentava tanssiteos herättää pohtimaan, kuinka monimuotoisia ja eriyttäviä tilanteita ihmiset voivat viikon sisällä elää ja kokea. 7 päivää -teoksen tavoitteena on esittää flamenco arkisessa suomalaisessa yhteydessä ja kertoa ”tavallisten tamperelaisten” tarinaa. Esitykseen tulee tunnistettavia tilanteita kaupunkikuvasta, työpaikalta tai illan yhteisistä hetkistä esim. perheen parista. Siis tapahtumia, jossa näkyy niin elämän väsymys, kiire, onni, huumori, kauneus kuin rakkauskin.

Teoksen ohjaa Anne Hyvärinen ja koreografiasta vastaa Anu Silvennoinen. Mukana työryhmässä ovat myös kitaristi Toni Jokiniitty ja laulaja **Taija Tyrväinen**. Produktion tärkein tavoite on saada kaikki yhdistyksen flamencoharrastajat mukaan yhteiseen tekemiseen ja kokemaan sekä esityksen valmisteluprosessi että esiintyminen yhdessä. Toiveemme on, että tanssiteoksessa esiintyvät yhdistyksen kaikki tanssiryhmät, alkeista edistyneisiin, cajón- ja lauluryhmät, teatteri-ilmaisun ryhmä sekä kevään 2008 koreografiakurssilaiset.

Juhlanäytöksellä tavoitellaan yhdessä tekemisen meininkiä, joka toivottavasti kasvattaa kaikkien intoa jatkaa flamencoharrastuksen parissa ja myös halua oppia lisää. Kaupungin vireä flamencoelämä on kaikkien meidän flamencon tekijöiden ja harrastajien yhteinen tavoite. Viime aikoina asiaa edistämään on perustettu myös Peña flamenco de Pispala eli Pispalan Pena, mistä terveisiä ohessa.

Peña Flamenca de Pispala

Peña Flamenca de Pispala eli Pispalan Pena perustettiin syksyllä 2007. Pena on flamencoharrastajien olohuone, jossa sana, ääni ja liike ovat vapaat. Pena perustettiin muutaman, Tampereen Pispalassa asuvan flamencoharrastajan Rajaportin saunan lauteilla saaman idean pohjalta. Tarve Penan perustamiselle syntyi halusta viettää aikaa vapaamuotoisemmin flamencon parissa ja oppia lisää – kuunnellen musiikkia, soittaen ja tanssien.

Pena on kokoontunut nyt useita kertoja Pispalan nykytaiteen keskukseen Hirvitalolla (Hirvikatu 10, bussi 21). Joka kuun ensimmäinen perjantai talolla pidetään flamencokahvilaa kuudesta alkaen – tila on avoin kaikille aiheesta kiinnostuneille riippumatta asuinpaikasta tai flamencon tunteista. Kahvilakerroilla on yleensä ollut jokin teema. Olemme esimerkiksi pitäneet flamencolevyraadit, katselleet elokuvia, laulaneet ja tanssineet sekä nauttineet kitaristien ja laulajien musisoinnista. Lisäksi Hirvitalolla on tanssitreenivuoroja.

Pena ei ole virallinen rekisteröity yhdistys, vaan enemmänkin kerho tai yhteisö. Kaikki ideat ja ajatukset ovat tervetulleita, ja tekemistä ja toimintaa kehitetään tältä pohjalta. Ajatuksia bänditreeneistä, jonkinlaisen esityksen kehittelystä ja sevillanas-iltamien järjestämisestä on heitelty jo ilmaan. Lisätietoja saa Aura Kallilta: aura.pispalalainen@tamperelainen.org.

Salla Korhonen

Tuuli Kurkipää

Maijan, Matin ja heppojen kyydissä

Viime kesän kohokohta minulle oli Hovin ratsutilalla jo monena kesänä järjestetty flamenco- ja ratsastusleiri. Aikaisempinakin vuosina tutkailin useaan otteeseen Hovin tilan nettisivuja kuvitellen mielessäni, millainen paikka se olisi. En ollut rohjennut lähteä; kentties pelkäsin hevosia tai hevostyttöjä. Olin pienenä todella palavasti halunnut ratsastaa, mutta allergian vuoksi jouduin tyydyttämään nälkäni kymmenillä heppakirjoilla.

Viime kesänä minut pestattiin leirille laulamaan ja laulattamaan. Pieni kutkus vatsanpojassani astuin junaan. Junassa tapasin Sevillasta lentäneen **Maija Lepistön**, jonka matkatavarat tanssikenkineen olivat jääneet seikkalemaan. Tiedossa oli opetusta rantasandaalit jalassa! Lempäälän asemalta meidät tuli hakemaan **Matti Hovi**, tilan isäntä, karismaattinen sekoitus inkkaria ja länkkäriä.

Flamencoleirien lisäksi Matti järjestää erilaisia tapahtumia, vaikkapa polttariseuroille. Näissä tapahtumissa on ohjelmaa veitsenheitosta rodeohärkään ja tanssinumeroista musiikkiesityksiin. Hevosia tallilla on kolmisenkymmentä, ja näistä suurin osa on arabihevosia. Ja niillä on kivoja nimiä – Jerez, Zambra, Zorongo... Kaarramme pihaan, ja siellä hevoset jo näkyvätkin!

Rakennuksia on kaksi: päärakennus, jossa asuu Matti vaimoineen sekä tallirakennus, jonka yläkerrassa on tilat leirimajoitukselle. Tunnelma on rauhallinen. En osaa sanoa johtuuko se maaseudusta, hevosista vai levollisista ihmisistä, mutta minut valtaa vahva ujuden tunne. Mitä minä tästä maailmasta ymmärrän?

Ruokaillessa oli hauska kuunnella toistaiseksi vielä tuntemattomien leiriläisten juttelua siitä, millä hevosella kukakin oli mennyt ja millaista se oli. Ihan kuin tanssinharrastajat vertailemassa kurssikokemuksiaan! Kun vielä Matti piti eräänä aamupäivänä luennon arabihevosista, omituinen leiriyhdistelmä aukesi täysin. Arabihevosten monimut-

kainen historia sukuhaaroineen ja polveutumisineen muistuttaa aika tavalla vaikkapa flamencon palojen tai mustalaissukujen historiaa. Sitä paitsi ovathan hevoset olleet hyvin keskeisessä asemassa ihmisen elämässä flamencon syn- tysisijoilla Andalusiassa ja muuallakin maailmassa.

Olin joskus pikkutyttönä käväissyt hevosien ja aasin selässä, mutta en ollut tajunnut koko homman ydintä. Koulu- ratsastuksesta juontuvat mielikuvat luovat käsitystä karskiotteisesta ratsastajasta, eikä maallikolle välttämättä muistu mieleen, että hevonen on herkkäaistinen

joskus pelkkä ajatus. Vähän niin kuin musiikissa tai tanssissa, kun kuuntelun myötä syntyy luottamussuhde, yhteys. Kun kanssasoitajasi ovat sinulle hyvät hevonon tai sinä heille.

Hevosesta oppii myös vastuuta. Jos antaa keholla ylimääräisiä merkkejä vaikka vetäisemällä takin äkkiä yltään, hevonen reagoi niihin ja pahimmassa tapauksessa pillastuu. Tai kun hevosta harjaa, sen ympäri ei saa kiertää, vaan se pitää tönäisemällä ohjata kääntymään itse, jotta se tietäisi, että sinä olet sille pomo.

Leirin hevososuus on aamupäivällä ja flamenco-osuus ilta- ja ilta- ja ilta-

osa leiriläisistä osallistuu molempiin, jotkut vain toiseen osuuteen. Tanssitunnit pidetään varttittu- nin kävelymatkan päässä nuorisoseuran tiloissa. Vanhan juhlasalin oloinen tila on suloinen, avara paikka. Siellä Maija Lepistö pitää tanssitunnit kolmelle tasolle. Tunneilla on mukana kitara ja laulu, ja kahden ylemmän tason tunnin välissä on noin puolen tunnin laulutunti.

Lentoliikenteen koettelemaksi joutunut kitaristi-**Chiqui** saapui leirille parin päivän viiveellä, häntä tuurasi **Toni Joki- niitty**, nuori etevä kitaristi Tampereelta. Kummankin kitara kaikui salissa kauniisti, ja maaseudun rauha tuntui kokonaisvaltaisempana keskittymisenä tunneilla. Maijan kehonhallinnalliset neuvot tuntuivat menevät parem-

min perille, kun ei tunnin loputtua joutunutkaan Helsingin pääkadun hälinään. Tunneilla ei tehty pitkiä pätkiä, ja minusta näytti, että livemusiikin käyttö näillä tunneilla toi hyvän lisän tanssin opetteluun. Kun materiaalia ei ole liikaa, askelsarja-koreografia-paniikki väistyy tanssin tieltä. Tilan tuntu auttaa ihmistä antamaan itselleen luvan ottaa suunnitteleman askelen. Tuntimuusikon penkiltä mikään ei tunnu paremmalta kuin kuunteleva oppilas!

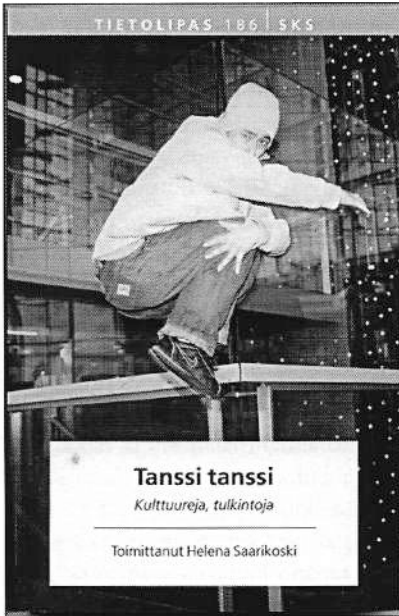
Taija Tyrväinen

▼ Maija Lepistö

TAIJA TYRVÄINEN

otus. Kontakti hevoseen on jokaisen ihmisen saavutettavissa. Leirillä opetetaan- kin lännenratsastusta, jossa käytetään kevyempää välineistöä ja kannustetaan ratsastajaa antamaan hevoselle merkkejä mahdollisimman pienillä kehon eleillä. Jos jossain haluaa ratsastamista kokeilla niin täällä! Kun istuu hevosien selkään – ja niin kuin Matti sanoo “luovuttaa omat jalkansa toiselle” – voi kokea telepaattiselta tuntevan yhteyden hevoseen. Häviävän pieni liike lantiosta riittää käskyksi mennä eteenpäin. Tai painonsiirto, tai

Saarikoski, Helena (toim.) 2003.
Tanssi tanssi: kulttuureja, tulkintoja.
Tietolipas 186. Helsinki: Suomalaisen
Kirjallisuuden Seura.

*Suomalaisen Kirjallisuuden Seura (SKS) julkaisee Tietolipas-sarjassaan kulttuurin ilmiöitä eri näkökulmista käsitteleviä, tutkimukseen perustuvia mutta yleistajuisesti kirjoitettuja artikkelikokoelmia. Sarjassa on vuonna 2003 julkaistu **Helena Saarikosken** toimittama artikkelikokoelma,*

jossa tanssia ja tanssimista tarkastellaan kulttuurisena ilmiönä. Tarkastelun näkökulma on kulttuurintutkimuksellinen; moni teoksen artikkelien kirjoittajista on taustaltaan folkloristi tai antropologi.

Teoksen artikkelit käsittelevät tanssia miellyttävän monista näkökulmista: lukija voi tutustua esimerkiksi suomalaisen kansantanssin tutkimukseen, kiribatilaisen tanssiin sosiaalisten suhteiden ja kovuuden näkökulmasta, breikkaukseen tai vammaisen naistanssijan ruumiillisuuteen.

Näkökulmia tanssin ja tanssiharrastuksen merkitykseen

Kokoelman aloittavat Helena Saarikosken tanssintutkimukseen johdattava johdantoartikkeli sekä **Petri Hopun** erioimainen tanssintutkimuksen nykytilaa kokoavasti käsittelevä artikkeli. Hopun artikkeli antaa asiaan perehtymättömälle tiivistetysti tietoa tanssintutkimuksen tutkimussuunnista ja tavasta luokitella tanssia sosiaalisen tanssin ja taidetanssin jatkumolle. Artikkeli päättyy mielenkiintoiseen pohdintaan tanssin olemuksesta. Hoppu tiivistää tanssin merkityksen kolmeen väitteeseen, jotka ovat myös tanssintutkimuksen kannalta oleellisia: ”tanssi on a) merkityksellistä itsessään, b) sosiaalisesti merkittävää, 3) ihmisen olemuksen kannalta tärkeää”. Näiden näkökulmien valossa oman tanssiharrastuksenkin pohdinta jäsentyy musta tuntuu-mielipiteitä tarkemmiksi.

Kirjoittajista **Maarit E. Ylönen** ja **Petra M. Autio** käsittelevät rituaalista tanssia suomalaisittain eksoottisissa kulttuureissa, Nicaraguan kreoliväestön ja Tynnellämerellä sijaitsevan Kiribatin väestön keskuudessa. Artikkelit avaavat mielenkiintoisen vertailukohdan vaikkapa tanssimisen rituaalisuuteen pohjoismaalaisessa kulttuurissa. Koska Ylönen ja Autio kuvaavat kulttuurit ovat

hyvin eksoottisia, konkreettinen tarttumapinta artikkelien kuvaamiin rituaaleihin tuntui aika pieneltä, kun käsiteltäviä kulttuureja ei tunne tarkemmin.

Suomalaista kansantanssia käsittelevät **Juha-Matti Aronen** kansantanssin rekonstruktioita eli kirjallisiin lähteisiin perustuvaa elvyttämistä kuvaavassa artikkelissa ja Helena Saarikoski vianankarjalaista tanssikulttuuria esittelevässä artikkelissa. Molempien artikkelien näkökulma on historiallinen, mikä tuo artikkelikokoelman näkökulmakirjoon uuden ulottuvuuden. Henkilökohtaisesti kuitenkin nykykulttuuria ja tanssimisen nykytulkintoja käsittelevät artikkelit tuntuivat nyt kiinnostavammilta.

Taidetanssin näkökulman artikkelikokoelmaan tuo **Inka Välipakan** koreografian rakentumista ja rakenteiden merkitystä kuvaava artikkeli. Sinällään mielenkiintoisen artikkelin ongelmana on se, että vahvasti visuaalista toimintaa pyritään kuvaamaan vain sanallisesti ilman asetelmia tai liikkeitä havainnollistavia kuvia. Tällöin tekstistä tulee raskealukuista erityisesti lukijalle, joka ei ole nähnyt teosta eikä voi ottaa itse kantaa Välipakan tekemiin tulkintoihin esimerkiksi jostakin liikkeestä, kuten juok-

susta tai erilaisista hyppyistä etäisyyden tai läheisyyden kuvaajina.

Keskenään erilaisia tanssityylejä ja tilanteita kuvaavat kokoelman kolme tanssin harrastamista käsittelevää artikkelia. **Hanna Väätäisen** artikkelin aiheena on vammaisen naisen tanssijuus ja ruumiillisuuden kokemukset. Artikkelin tarkastelukulma on feministinen, mikä nousee toisinaan esiin hieman yksioikoisena tilanteiden analyysinä. Artikkelin nostaa esiin kiinnostavasti kehollisuuden ja tanssiin liittyvät ulkonäköodotukset sekä mahdollisuuden paikoin onnistuneesti murtaa nuo odotukset.

Anne Isomursun ja **Nina Tuitun** haastattelu- ja valokuvamateriaalista koostuva breikkausta käsittelevä artikkeli kuvaa tanssivia poikia ja miehiä, suomalaisten tanssiharrastajien vähemmistöä. Kirjoittajat ovat antaneet kahden breikkaajan, **Ima Iduozen** ja **Helmingin** tanssiopistossa nykyisin opettavan **Topi Tateishin** äänen välittyä artikkeliin lähes sellaisenaan, sillä osa haastattelumateriaalista on esillä karkeasti litteroituna. Flamencosilmälasein varustettu lukija löytää breikki-battleista yhtäläisyyksiä buleria-piiriin, ja breikissä korostuva luovuus sekä omien liikkeiden

ja "trickien" kehittely tiettyjen rajojen sisällä tuntuu kovin tutulta myös flamenco-harrastavalle.

Kolmas tanssiharrastamista käsittelevä artikkeli on **Anu Laukkasen** itämaisen tanssin liikekieltä tarkasteleva artikkeli. Itämainen tanssi on suomalaisessa kulttuurissa samanlaisessa asemassa kuin flamenco: tanssi on toiselta kulttuurialueelta tuotua ja omaksuttua etnistä tanssia, ja sen harrastamiseen liittyy paljon myös toisen kulttuurin piirteiden omaksumisena osaksi omaa identiteettiä. Vai mitä sanotte itämaisen tanssin harrastajien hennatatuoinneista tai aficionadosten niskanutturoista? Artikkelin mielenkiintoisinta antia on pohdiskelu sukupuolesta ja etnisyydestä. Tässä apuna ovat itämaisen tanssin opettajien haastattelut ja heidän arvionsa oikeasta ja väärästä tavasta tanssia itämaista tanssia. Artikkelia lukiessa ei voi välttää tekemästä vertailuja flamencoon, sillä onhan juuri viime Letroissa käyty keskustelua flamencon tanssimisesta. Oikeaa

ja väärää tapaakin on sivuttu. Aivan samoin kuin itämaisen tanssin kohdalla myös flamencossa alkuperäisen kulttuurin edustajat tuntuvat tanssivan luonnollisesti, muut jotenkin oudosti. Espanjalaisten flamencotanssijattarien pehmeä tanssimisen tapa on tanssitunneilla esillä tuon tuostakin – onko meidän suomalaisten luonnollinen liike sitten jotenkin kulumikasta? Entä voiko flamencotanssija olla lihaksikas? Mitä pidämme luonnollisena ja mihin ideologiaan luonnollisuus-ajattelu perustuu?

Laukkanen päättää artikkelinsa muuttamaan flamencoharrastajan ajatusmaailmaakin kutkuttavaan päätelmään. Laukkaneen pitää osaa itämaista tanssia käsittelevästä puheesta uuskolonialistisena. Tällöin vastakkain asettuvat tasa-arvoiset mutta jäykät länsimaalaiset itämaisen tanssin harrastajat ja pehmeät, notkeat mutta alistetut egyptiläisnaiset. Länsimaalainen nainen näyttäytyy luontoyhteydestä irtaantuneena yksilötoimijana, joka valitsee tanssilajin lukuisista

muista harrastusmahdollisuuksista ja ottaa sen haltuun järjen avulla – flamencossakin voi laskea compasta. Egyptiläinen nainen taas ei ole samalla tavoin aktiivinen toimija, vaan hän toimii kulttuurinsa ja pehmeän ruumiinsa määräämänä kuten aina on totuttu toimimaan ilman valinnan mahdollisuutta – andalusialaisessa kulttuurissa kasvanut tuntee kompaksen eikä järkeilyä tarvitse. Toisaalta flamencopuheessa on toisinaan esillä se, että ei-andalusialainen tai ei-espanjalainen flamencon tanssija ei voi olla aito andalusialaisesta ja espanjalaisesta näkökulmasta katsottuna. Rasisista tämäkin.

Kirjan artikkelit haastavat tarkastelemaan tanssin harrastamisen syitä, tanssin omakohtaista merkitystä ja yleisemmin harrastetun tanssilajin, vaikkapa flamencon, ympärillä vellovaa puhetta. Mikä on oikea tapa, mitä taas johonkin tanssilajiin ei kuulu? Kuka sen päättää? Ja mihin ideologiaan tuo päätös nojaa?

Johanna Komppa

Levyt

Argentina: Argentina
Discos Alcompas, 2006

Jos en olisi sattumalta nähnyt Argentina-nimistä laulajaa eräällä flamencofestivaalilla, tämä levy olisi luultavasti jäänyt ostamatta – kansitaiteen perusteella kun olisin sijoittanut levyn huoltamoiden tusinapopin joukkoon, siihen karkkipussien ja wunderbaumien väliin. Tämä vasta 24-vuotias huelvalainen laulaja on kuitenkin liikkeellä tosimelellä ja kunnollisin eväin.

Haastatteluissa María López Tristanco "Argentina" on kertonut pienestä laulaneensa vain fandangoja – hyvin tosin, mutta kuitenkin tuntematta flamencoä sen lähemmin. Kun flamenco-

kärpänen sitten puri, paras tapa päästä eteenpäin oli lähteä nöyrästi koulun penkille Sevillan Cristina Heereniin, missä flamencoryililajien ja eri laulutekniikoiden salat alkoivat pikku hiljaa aueta.

Ja jo nyt Argentinan laulussa on sellaista auktoriteettia, että on vaikea uskoa, ettei tuota taitoa ole imetty jo äidinmaidosta. Ajoittain hänen miellyttävä, taipuisa äänensä muistuttaa toisesta ansioituneesta huelvalaisesta, Arcángelistä.

Itse levy on jotakin flamencon ja flamencopopin välimaastosta. Useimmilla raidoilla säveltäjänä ja kitaristina sekä myös koko le-

vyn tuottajana on hääriinyt José Quevedo "Bolita", joka on osoittanut tällaisen modernin flamencon hallintaa coplan puolelta ponnistavan Faleten tuotannossa. Levyn alkupuolella sähköiset sovitukset ja popahtavat kertosäkeet vievät kivasti mukanaan, mutta tyylikäs, laulomainen soleá sekä perinteinen siguiriyas de Jerez osoittavat, että Argentinalla tulee olemaan vielä paljon sanottavaa ihan oikeinkin flamencon parissa.

Juha Leino

Son de la Frontera: Cal
Nuevos Medios S.A., 2006

★★★★

Pienestä Morón de la Fronterasta Andalusiasta on koitoisin kovassa nosteessa oleva yhtye, joka pitää kotikaupunkinsa lippua ylhäällä paitsi nimessään, myös musiikissaan. Yhtyeen kokeneiden muusikoiden innoittajana on ollut kaupungin oma poika, kitaristi Diego del Gastor, joka tuli tunnetuksi erityisesti tarkasta ja konstailemattomasta laulunsäestyksestään. Son de la Frontera on lainannut Diego del Gastorin ja hänen veljensä teemoja ja kasannut aineksista perinteitä kunnioittavan kokonaisuuden. Flamencokitaran ja -rytmien lisäksi – yhtyeeseen kuuluu myös tanssija-palmero Pepe Torres – tärkeänä sooloinstrumenttina toimii

Raúl Rodríguezin kuubalainen tres-kitara, joka tuo musiikkiin aivan omanlaisensa sävyn. Aivan kuin erikoisen soitinvalinnan ansiosta monesta kappaleesta kuoriutuisivat esiin niiden eteläamerikkalaiset juuret – olettaen, että sellaisia on. Voihan yhtyeen nimenkin toisaalta kääntää ”He ovat Fronterasta”, ”Fronteran ääni” tai jopa ”Fronteran son-musiikki”.

Suurin osa kappaleista on instrumentaaleja, mikä ei ole ihan paras ratkaisu. Yksinkertaiset, alun perin laulunsäestykseen syntyneet falsetat eivät helposti kanna kokonaiseksi kappaleeksi asti, jolloin käteen jää lähinnä ammattitaitoisesti eteenpäin kulkeva meininki ja erottuva, tuore

sointi. Poikkeuksen lievään yksi-ilmeisyyteen tekee kappale ”Soleá del amor”, joka onkin Rodríguezin omaa käsialaa. Myös Moi de Morónin laulammat muutamaiset kappaleet erottuvat levyiltä edukseen.

Huhtikuun 26. päivä yhtye esiintyi muuten Tallinnan Jazzkaar-festivaaleilla (www.jazzkaar.ee). Myöhemmin samana iltana esiintyi myös kitaristi Al Di Meola, joka flamencopiireissä tunnetaan erityisesti yhteistyöstään Paco de Lucían kanssa.

Juha Leino

El Lebrijano

★★★★★

asenteelle, äänelle ja elämäntyölle

Laulaja Juan Peña ”El Lebrijano” ei ehkä tällä hetkellä kuulu flamencon kaikkein näkyvimpiin nimiin, mutta hän on tunnettu ja tunnus-tettu oman tiensä kulkija, Enrique Morenten hengen-heimolainen ja myös samaa sukupolvea tämän kanssa. Flamencotietämyksensä hän imi arvostettuun Perrate-laulajasukuun kuulualta äidiltään sekä heidän kotonaan käyneiltä mestareilta.

Jo uransa varhaisessa vaiheessa El Lebrijano päätteli, että asioita on turha tehdä samalla tavalla, kuin ne on aina tehty. Niinpä hän on töissään hyödyntänyt kaikenlaista andalusialaista musiikkia sekä muita vaikutteita. Vuonna 1985 hän jul-

kaisi ”Encuentros”-levyn Orquesta Andalusí de Tánger-yhtyeen kanssa, joka soittaa arabiaikaisen Andalusian musiikkia. Lisäksi hän on tehnyt useita teemalevyjä, kuten pääsiäisaiheisen ”Lagrimas de cera” -levyn, mustalaisten historiaa kuvailevan levyn ”Persecución” sekä levyn nimeltä ”¡Tierra!”, joka on saanut innoituksensa Amerikan mantereen löytämisestä. Onpa hän Manolo Sanlúcarin kanssa tehnyt jonkinlaisen flamenco-oopperankin.

Myös vuonna 1996 tehty ”Casablanca” yhdistää tyylikkäästi arabivaikutteita flamencoön, mutta levyn tekee raskaaksi kuunnella se, että lähes kaikki kappaleet kulkevat jauhavassa kolmijakoi-

ssa rytmissä. Tässä mielessä onnistuneempi on vuonna 2005 julkaistu modernisoundinen ”Puertas abiertas”, joka sulattaa arabi- ja flamenco-musiikin niin luontevaksi paketiksi, että hätäisimmät ovat tehneet sen perusteella jo turhankin pitkälle meneviä johtopäätöksiä näiden musiikkien suhteesta.

Kaiken kaikkiaan tämä hienoääninen ja peloton laulaja näyttäisi pitkälti yli kuu-sikymppisenäkin olevan henkisesti ja musiikillisesti edelleen elämänsä kunnossa.

Juha Leino

★★★★★ *loistavaa, suosittelen lämpimästi*

★★★★ *hyvä, kannattaa tutustua*

★★★ *keskinkertaista - ei hyvä, ei huono*

★★ *mitään sanomaton* ★ *huono*

Kunniajäsenet

Helsingin Flamencoyhdistys ry on valinnut historiansa ensimmäiset kunniajäsenet. Kunniajäseniksi on valittu kolme flamencon suomalaista uranuurtajaa: Anneli Uronen, Reima Nikkinen ja Ari Salin.

Anneli Uronen on suomalaisen flamencon todellinen grand old lady, joka on johtanut omaa flamencokoulua vuosikaudet. Moni on saanut ensi kosketuksensa flamencoan Urosen ryhmän esitysten kautta, ja myös moni nykypäivän flamencotanssin opettajista on aloittanut uransa Urosen johdolla. Reima Nikkinen innostui flamencosta nähtyään elokuvan Lennämme Rioon. Sittemmin lähinnä itseoppinut Nikkinen tanssi ja opetti vuosien varrella ahkerasti omalla persoonallisella tyyllillään. Kitaristi Ari Salinin on 1980-luvulla sanottu olevan ”suomalaisen flamenco-kitaran kruunumaton kuningas”. Salinin pitkä ura pitää sisällään lukuisia soittovuosia mm. Taljanka-yhtyeen riveissä sekä vankan tietämyksen flamencomusiikista.

Estrella Morente Helsingin Juhlaviikoille

Sielukas flamencolaulaja Estrella Morente on vihdoin tulossa Suomeen! Hän esiintyy Helsingin Juhlaviikkojen Huvila-teltassa torstaina 21. elokuuta. Legendaarisen flamencolaulajan Enrique Morenten tytär on hurmannut äänellään muun muassa Pedro Almodóvarin elokuvassa Volver ja tehnyt useita soololevyjä. Tähten persoonallinen ja rohkea tyyli vetoaa kuulijoihin ympäri maailmaa, myös flamencopiirien ulkopuolella. Laulajatar yhdistää synnyinkaupunkinsa Granadan parhaisiin perinteisiin nykyflamencon uusimpia trendejä. Morenten kanssa esiintyvät kitaristi Montoyitan lisäksi viisi laulaja-palmeroa: Victoria Carbonell, Soleá Morente, Remedios Heredia, Noelia Miralles ja Raquel Enamorado.

Huvila-teltassa nähdään myös laulajatar Yasmin Levy, joka johdattaa kuulijansa salaperäisiin tunnelmiin, 1400-luvun Espanjan juutalaiskortteleihin ja kujille, jonne kantautuvat myös flamencon rytmit. Korttelien kielellä, ladinolla, hurmaava tunteiden tulkki laulaa intohimoisesta rakkaudesta. Jokaiseen kappaleeseen liittyy tarina, onhan Jerusalemissa syntynyt Levy elänyt koko ikänsä sefardimusiikin ympäröimänä.

Lisätietoja: Helsingin Juhlaviikot, www.helsinginjuhlaviikot.fi - Estrella Morente, www.estrellamorente.es - Yasmin Levy, www.yasminlevy.net, www.myspace.com/zyasminlevy

La Shicalta debyyttilevy ”Trabajito de Chinos”

”La Shica” on Ceutasta Välimeren yli pyyhkäissyt raikas tuulahdus. Hän tanssi vuosia madridilaisissa tablaoissa ja eri flamencoryhmissä, kunnes 2000-luvun alkupuolella hänelle syntyi tarve ryhtyä toteuttamaan itseään jollain muulla tavalla. Pikku hiljaa muodostui erikoinen bändi, joka yhdisti coplaa, jazzia, räppiä ja flamenco. Viimeksi mainitusta ei tosin ole jäljellä kuin flamencokitara ja palmerot sekä ennen kaikkea La Shican tyyllillä annostelemat koputus- ja tanssiosuudet. Parhaimmillaan tämän omaperäisen naisen karismaattinen tyyli lieneekin koettavissa live-esiintymisissä ja videoilla. Ja tyyli on purrut: viime syksyn WOMEX-messuilla Sevillassa La Shica oli yksi isäntämaan edustajista, tänä keväänä puolestaan ilmestyi ryhmän ensimmäinen levy. Levyn kappaleisiin sekä pariin kiehtovaan videoon voi tutustua osoitteessa www.lashica.com

Juha Leino

Menestystä porilaisille

Porin Flamenco-opisto menestyi hienosti Arktiset Askeleet -lastentanssikatselmuksessa 15.-17.2.2008 Oulussa. Helsingin flamencofestivaalin lasten konserttissakin nähty teos ”Viva Espanja!” saavutti pääraadilta jaetun toisen sijan. Lisäksi Dance and the Child International ry:n raati sijoitti Porin esityksen jaetulle ensimmäiselle sijalle. Koreografian oli tehnyt Maria Kause, ja esiintyjinä oli Porin Flamenco-opiston 8–11-vuotiaiden aktiivikoulutusryhmä. Kilpailun esikarsintaan osallistui ympäri Suomen 67 ryhmää, joista videokarsinnan perusteella valittiin tapahtumaan 29.

Arktiset Askeleet järjestettiin tänä vuonna 22. kerran, ja tapahtuma on vakiinnuttanut paikkansa Suomen tärkeimpänä lastentanssikatselmuksena. Pääpalkinnon tänä vuonna sai Kuopion Tanssiopisto.

Maria Kause

◀ Anneli Uronen (oik.) ja Pepe Ruiz

▶ Estrella Morente

▼ Porin flamenco-opisto: Miia Vesalainen, Jessica Nokelainen, Emilia Löfblom, Hanna Kunnas ja Ellen Ventelä

Flamencon vuosijuhlat Lapissa

Rovaniemellä vietettiin kevän aikana flamencon vuosijuhlia. Pauliina Jääskeläinen on opettanut flamenco Lapin Balettiopistossa jo 10 vuotta. Pauliinan ohjaama ja suunnittelema flamencoteos El Alba sai ensi-iltansa 19. huhtikuuta. Toukokuussa flamencoyhdistys Flamenco Ártico ry täytti vuoden. "Tavoitteenamme on tietysti tehdä flamencotaidetta tunnetuksi täällä kaamoksessa ja keskiyön auringossa. Innokkaita harrastajia ja flamencon ystäviä löytyy yhä enemmän täältä pohjoisestakin", toteaa Flamenco Ártico ry:n puheenjohtaja Riitta Piirilä. Seuraa yhdistyksen toimintaa kotisivujen kautta: www.freewebs.com/flamencoartico

Kypsänpuoleinen flamencotanssijatar

Flamenco on päässyt jopa Iltasanomien kotisivuille, jossa nähdään 75-vuotiaan tanssija Pilar Riojan tanssia. "Meksikolaissyntyinen Pilar Rioja tanssii kuin nuoruutensa päivinä. Flamencokuningatar Rioja hurmaa New Yorkin off-borodway-teatterin lavalla intensiivisellä tanssillaan itärannikon flamencofaneja. Rioja ei suunnittele tanssin lopettamista lähitulevaisuudessakaan", kertoo Iltasanomat. Katso Riojan tanssia osoitteessa: www.iltasanomat.fi/videot/viihde/1517375

MARIA KAUSE

TOUKOKUU

Una Estación de Paso

24.5.2008

Kanneltalo, Helsinki

Esiintyjinä Ricardo Padilla, Ramon Maronier, Taija Tyrväinen ja Laura Vilhosen oppilaat Helsingin tanssiopistosta.

Liput 14 / 7 €

Tied. www.kanneltalo.fi

Flamenco eterno – Blue Flamencon kevätnäytös

26.5.2008 klo 19

Aleksanterin teatteri, Helsinki

Liput 12 €, Lippupalvelu

Tied. www.kolumbus.fi/blue.flamenco

Tampereen Flamencoyhdistys 10 vuotta: Seitsemän päivää

28.5.2008 klo 19

Suunnittelu ja käsikirjoitus: Anne Hyvärinen ja Anu Silvennoinen, ohjaus: Anne Hyvärinen, koreografia: Anu Silvennoinen, musiikki: Toni Jokiniitty, Ari Isotalo, Taija Tyrväinen ja Anu Silvennoinen, tanssijat ja näyttelijät: Tampereen flamencoyhdistyksen harrastajat, puvustus: Maria Hämäläinen.

Hällä-näyttämö, Hämeenkatu 25, Tampere

Liput 15 € ja 12 € / lapset, opiskelijat, eläkeläiset sekä yli 10

hengen ryhmät. Lippuvaraukset: flamenco@tampereenflamencoyhdistys.fi tai p. 040 7633 311/Maija. Kesto n. 2 tuntia, sisältäen väliajan.

Tied. www.tampereenflamencoyhdistys.fi

Tanssikoulu Baila Bailan kevätjuhla

30.5.2008 klo 18

Ravintola Kaisaniemi, Helsinki

Tied. www.bailabaila.fi

KESÄKUU

Rafael Maya Serrano "El Cable" ja Toni Jokiniitty

6.6.2008 klo 20 alkaen

Café Esplanad, Helsinki

Compañía David Pérez & Maija Lepistö: "Flamencos"

7.6.2008 klo 20

Tanssi David Pérez ja Maija Lepistö, laulu Miguel Ortega ja Rosario Amador, kitara Rubén Romero.

Aleksanterin teatteri, Helsinki

Liput 25/18 € Aleksanterin teatterista

puh. 09-676 980 ja Lippupalvelusta

www.lippupalvelu.fi

Tied. www.maijalepisto.com

Kuopio tanssii ja soi 12.–18.6.2008

Belén Maya yhteineen sekä Rimpparemmi

12.–13.6.2008 klo 18

Kuopion musiikkikeskus

Liput 25 €. Kesto n. 110 min, väliaika.

Belén Mayan tanssikurssit keski- ja jatkotasolle.

Tanssikurssit alkeis- ja perustasolle, opettajana Pia Auer.

14.–18.6.2008

Tied. www.kuopiodancefestival.fi, www.belen-maya.com

HEINÄKUUKU

Flamenco-ratsastusleiri Hovin ratsutilalla

7.–12.7.2008

Tanssiopetus Maija Lepistö, laulu Taija Tyrväinen. Tunneilla on kitarasäestys.

Tied. 050-554 1374 tai matti@hovinratsutila.fi,

www.hovinratsutila.fi

Isabel Bayón Compañía Flamenca: La Puerta Abierta

12.7.2008 klo 19

Paviljonki, Messukatu 10, Jyväskylä

Liput 36/32/10 euroa. S-etu kortilla 2 euron alennus ennakkomyyntissä. Kesto 75 min, ei väliaikaa.

Tied. www.jyvaskylankesa.fi, www.isabelbayon.com

Tampereen Flamencoviikko

20.–26.7.2008

Tied. www.tampereflamenco.com

ELOKUUKU

Olé Piazzolla!

6.8.2008 klo 22

In Time Quintet, Compañía Kaari Martin, Tommi Kitti & Co

Tampereen Teatterikesä

Tied. www.teatterikesa.fi, www.kaarimartin.net

Helsingin juhlatiikat:

Estrella Morente, Duo Timo Alakotila & Johanna Juhola

21.8.2008 klo 19

Huvilatelta. Liput 45 €.

Tied. www.helsinginjuhlatiikat.fi

LOKAKUUKU

Edvard Munch - Elämän Tanssi

17.-18.10.2008 pe klo 19, la klo 16 ja 19

Ohjaus ja koreografia: Katja Lundén, kertoja: Sara Paavolainen, tanssijat: Emilia Aho, Erika Alajärvi, Katja Lundén, Laura Lahe, Sanna Lehtinen, Elina Nissinen, Sampsa Peltonen

Kanneltalo, Helsinki

Liput 15 € Lippupalvelusta

Tied. www.kanneltalo.fi

MARRASKUU

Compñía Kaari Martin: Kerro minulle sade

5.11.2008

Joensuun kaupunginteatteri

Tied. www.kaarimartin.net

Espanja

Suma Flamenca -festivaali Madridissa ja Madridinseudulla 17.5.–15.6.2008

Ohjelmassa mm.

22.5. Estrella Morente, Teatro Albeniz klo 20.30

23.5. Miguel Poveda, Teatro Albeniz klo 20.30

23.5. Mari Paz Lucena, Espacio Flamenco klo 24

24.5. Vicente Amigo en concierto, Alcalá de Henares, Patio Santo Tomás de Villanueva de la Universidad Cisterciense klo 22

26.5. Joven Generación (mm. María Juncal, Belén López, Pedro Obregón, Dinastía Habichuela: Pepe Habichuela, Josemi Carmona), Teatro Albeniz klo 20.30

27.5. Chano Lobato, Son de la Frontera, Teatro Albeniz klo 20.30

28.5. Homenaje a Sabicas (Gerardo Nuñez, Carmen Cortés), Recuerdos (Esperanza Fernández), Teatro Albeniz klo 20.30

30.–31.5. Goyesca (mm. Miguel Poveda, Carmen Linares, Israel Galván, Carmen Cortés, Son de la Frontera, Rocío Molina, Fernando Terremoto), Teatro Albeniz klo 20.30

31.5. Juana la del Revuelo, Corral de la Morería klo 24

2.6. Luis Eduardo Aute, Marina Heredia, Olivar de Castillejo klo 22

3.6. Felipe Benítez Reyes, Arcángel, Olivar de Castillejo klo 22

6.6. Homenaje a García Lorca (Enrique Morente), Villa de Vallecas, Pº Federico García Lorca klo 22

6.6. Santo y Seña (Eva Yerbabuena), Aranjuez, Plaza de la Constitución klo 22

7.6. Camaroneando (Tomatito), Chinchón, Plaza Mayor klo 22

7.6. La Moneta, Torrelodones, Teatro Bulevar klo 20.30

8.6. José Menese, Enrique de Melchor, San Fernando de Henares, Teatro Auditorio Federico García Lorca klo 20

10.6. José Luis Ortiz Nuevo, Carmen Linares, Olivar de Castillejo klo 22

11.6. Fernando de la Morena, Sala Clamores klo 24

12.6. Francia Flamenca. (Ana Salazar canta a Edith Piaf), Círculo Bellas Artes. Salón de Columnas klo 22

13.6. Soulería (Pitingo), 22

14.6. Gerardo Nuñez, Leganés, Centro Cívico Rigoberta Menchú klo 20

15.6. Iberia Flamenca (Cañizares), Círculo Bellas Artes. Salón de Columnas klo 20.30

Tied. www.sumaflamenca.com

Flamenco Ciutat Vella -festivaali Barcelonassa 20.–25.5.2008

20.5. Guadalquivir, Gertrudis.

- 21.5. Montse Cortés, La Farruca
 - 21.5. Cañizares, Aiaiai
 - 22.5. Manuel Moreno "El Pele", Carmen Cortés
 - 22.5. José Antonio Rodríguez, Papawa
 - 23.5. Juan Moneo "El Torta", Hiniesta Cortés
 - 23.5. Suk, Rumba Amazigha
 - 24.5. Fernando Terremoto, Rafaela Carrasco
 - 24.5. Agustín Carbonell "El Bola", Los Manolos
- Tied. www.flamencociutatvella.com

KESÄKUU

Festival Internacional de Música y Danza Granada 20.–26.6.2008

Ohjelmasa mm.

- 26.6. Amina Alaoui ja Marina Heredia, Patio de los Aljibes klo 22.30
 - 27.6. Eva Yerbabuena Ballet Flamenco: Décimo Aniversario, Jardines del Generalife klo 22.30
 - 5.7. Flamenco XXI: ópera, café y puro, Teatro Isabel La Católica klo 22.30
- Tied. www.granadafestival.org

HEINÄKUU

Festival Internacional de Córdoba Guitarra 4.–18.7.2008

Kurssit:

- 5.–13.7. Flamencokitara, op. Manolo Sanlúcar et al.
- 14.–18.7. Flamencokitara, teemana laulun säestys, op. Manolo Franco
- 14.–18.7. Flamencokitara, teemana tanssin säestys, op. Paco Serrano
- 4.–7. Tanssi "Adaptaciones coreográficas en la música flamenca", op. Javier Latorre
- 9.–13.7. Tanssi "La bata de cola en el baile por bamberas", op. Inmaculada Aguilar
- 14.–18.7. Tanssi por soleá, op. Mercedes Ruiz
- 14.–17.7. Flamencolaulun tekniikka, op. Calixto Sánchez

Tied. www.guitarracordoba.com

SYYSKU

Bienal de Arte Flamenco -festivaali Sevillassa 10.9.–11.10.2008

Ohjelmasa mm.

- 12.9. La Macanita con María del Mar Moreno, Hotel Triana klo 23

- 13.9. Merche Esmeralda, Belén Maya y Rocío Molina: Mujeres. Teatro Maestranza klo 20.30
 - 13.9. Ultra High Flamenco: José Quevedo "Bolita", Cepillo, Paquito González, Alexis Lefebvre y Pablo Martín. Teatro Alameda klo 21
 - 13.9. Estrella Morente y Dulce Pontes. Auditorio Rocío Jurado klo 23
 - 14.9. Rosario Toledo y Ana Salazar: Pasos para dos. Teatro Central klo 21
 - 16.9. Edu Lozano: Así es la vida. Teatro Alameda klo 23
 - 17.9. Segundo Falcón y Paco Jarana: En el Bar Iberia. Teatro Central klo 21
 - 19.–20.9. Ballet Flamenco Sara Baras: Carmen. Teatro Maestranza klo 20.30
 - 19.9. Manolo Sanlúcar: Baldomero Resendi. La voz del color. Teatro Lope de Vega klo 21
 - 20.9. Manuel Liñán, Olga Pericet y Marcos Flores con Daniel Doña: En sus 13. Teatro Central klo 21
 - 20.9. Caí, Imán, Guadalquivir, Tabletóm, Alameda, Pata Negra... Rock y flamenco. Auditorio Rocío Jurado klo 23
 - 21.9. Diego Carrasco: El tiempo del diablo. Teatro Lope de Vega klo 21
 - 22.9. El amor brujo. Real Orquesta Sinfónica de Sevilla, Esperanza Fernández. Teatro Maestranza klo 20.30
 - 22.9. Compañía Andrés Marín: El cielo de tu boca. Teatro Central klo 21
 - 23.9. Carmen Linares y Juan Carlos Romero: Raíces y alas (Homenaje a Juan Ramón Jiménez). Teatro Lope de Vega klo 21
 - 24.9. Compañía Israel Galván: El final de estado de cosas redux. Teatro Maestranza klo 20.30
 - 25.9. "Kahlo Caló". Teatro Lope de Vega klo 21
 - 26.–27.9. Compañía María Pagés: Autorretrato. Teatro Maestranza klo 20.30
 - 26.9. Pedro Sierra: Tres movimientos. Teatro Central klo 21
 - 26.9. Orígenes: mm. Juan de Juan, Montse Cortés, La Tana. Hotel Triana klo 23
 - 27.9. Mayte Martín: al Cántar a Manuel. Teatro Lope de Vega klo 21
 - 28.9. Son de la Frontera. Teatro Central klo 21
 - 29.9. Isabel Bayón Compañía Flamenca: Tortola Valencia. Teatro Lope de Vega klo 21
 - 30.9. Víctor Monge "Serranito": Con solera. La noche de las tres lunas. Teatro Lope de Vega klo 21
 - 2.10. José Mercé en concierto. Teatro Maestranza klo 20.30
 - 3.10. Compañía Javier Barón: Dos voces para un baile. Teatro Lope de Vega klo 20.30
 - 4.10. Arcángel, Teatro Lope de Vega klo 20.30
 - 5.10. De la mar al fuego. Mariana Cornejo – El Junco, Luis el Zambo – Andrés Peña, El Lebvrijano – Concha Vargas, Pepa de Benito – Carmen Ledesma, José de la Tomasa – Milagros Mengíbar. Teatro Maestranza klo 20.30
 - 6.10. Compañía de Rafaela Carrasco: Vamos al Tiroteo. Teatro Central klo 21
 - 8.10. Diego Amador Cuarteto, Teatro Central klo 21
 - 9.10. Compañía Rocío Molina: Oro viejo. Teatro Lope de Vega klo 21
- Tied. www.bienal-flamenco.org

on vasta jäävuoren huippu tekstiviestiskandaalissa

Kohu ex-ministeri Ilkka Kanervan tekstiviestien ympärillä jatkuu. Kokoomuspoliitikon tanssija Johanna Tukiaiselle lähettämät sadat tekstiviestit ovat sisältäneet törkeyksiä, joita edes Jyrki Katainen ei voinut pahimmissa painajaisissaan uneksia. Letran saami en tietojen mukaan Kanervan viesteissä olisivat esiintyneet lukuisia kertoja seuraavat hymiöt: ☺, :-D, ;) sekä jopa ☹. Kokoomus on puolueena irtisanoutunut täysin uusimmasta Suomea järjestyttäneestä ns. "hymiöjupakasta". Kanerva on jyrkästi kiistänyt hymiö-epäilyt. "En edes tiedä miten tuollaisia hömiöitä tehdään", hymähtää eduskunnan saunalta tavoitettu Kanerva.

Tukiaisen on Dolls-tanssiryhmänsä kanssa sitä vastoin pistänyt tuulemaan. Ryhmä on avannut eroottispainotteisen bollywood/flamenco-tyylisen FlamEroTic-tanssikoulun, joka on suunnattu nimenomaan iäkkäimmille poliitikoille. Koulu toimii toistaiseksi Bortan tiloissa. Eikä siinä vielä kaikki. Dollsin juuri avatulla sekstari.fi -sivustolla luvataan tuhat ilmaista tekstiviestiä jokaiselle uuden IKE-liittymän avaajalle. Avaajalta edellytetään kansanedustajan tms. titteliä, yli 10 000 euron kuukausiansioita sekä yli 40-vuoden ikää.

Kanervan viestien vuodettua – Tukiaisen äänekkäistä salailuista huolimatta – julkisuuteen on monen sim-kortin haltija elänyt täällä Helsingissäkin hikisiä aikoja. Letran saamien tietojen mukaan yhden jos toisenkin flamencotanssijan puhelimesta on löydetty epäilyt-

tävää tekstiviestimateriaalia. Eräs nimettömänä pysyttelevä flamencoinkin perehtynyt muusikko kertoo seuraavaa (ääni muutettu):

"Menihän noita kiivaimpina aikoina 100-200/kk. Kymmeneen viestiinhän mahtuu sen verran lauseita, ettei siinä ehdi kysyä kuin vasta pikkuhousujen värin", tunnustaa mies itkuisena.

Niin ikään yksityisyyttään suojeleva flamencokitarara soittava – äidinkielenään hollantia puhuva – Raimo (nimi muutettu) tunnustaa lähettäneensä taannoin tätäkin lehteä päätoimittaneelle tanssijattarelle lukuisia tekstiviestejä, koskien muka penjan salien varauksia. Kyseinen tanssijatar, jonka nimeä ei tässä tilan ja ajan puutteen vuoksi voida painaa, on asiaa kyseleessä kertonut jo tuhonneensa suurimman osan viesteistä tekstiviestitilan puutteellisuuteen vedoten. Pah! Uskoo ken tahtoo.

Letran paparazzi ja tutkiva toimittaja, Cojones del Toro, onkin tehnyt väsymätöntä kenttätöitä tyhjennellen pahaa aavistamattomien flamencotanssijattariemme tekstiviestikansioita mm. tanssituntien aikana. Seuraavassa Letran yhteydessä onkin luvassa liite, jossa selvitetään säälimättä totuus ja paljastetaan verkossa risteilevät salaviestit. Liite sisältää noin 10 000 tekstarin muhkean paketin täydellisine aikakoodeineen ja lähettäjä tietoineen.

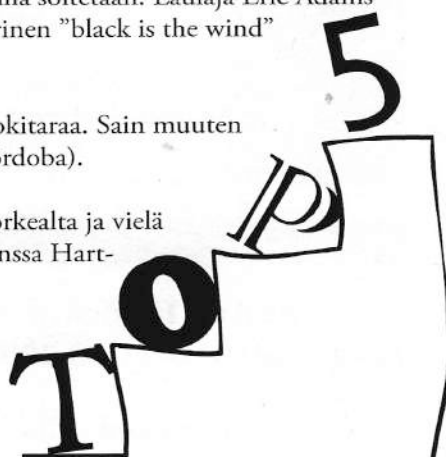
Qué sí! Qué sí!

Top 5 -palstalla pureudutaan letralaisten kuuntelutottumuksiin ja listaamme viime aikojen suosikkiviisikon. Tällä kertaa meille avautui

Calle "Carlos de Córdoba" Suomivuori

- Camarón (rondeña) - Paco de Lucía**
Kaikkien aikojen hienoin rondeña, yhdeltä kaikkien aikojen hienoimmalta soolokitarailevyltä. Tremolot kullostavat kuin suoraan unesta. Kertakaikkiaan upea sävellys, joka saa minut aina tunteelliseksi.
- Manowar - Sign of the Hammer**
Sankarihevin kruunatut kuninkaat näyttävät epäuskovaisille, miten "tune"-metallia soitetaan. Laulaja Eric Adams neljän oktaavin äänialallaan on yksi lempilaulajistani. Biisin kliimaksi on hysteerinen "black is the wind" -huuto kappaleen keskiosassa.
- Bronce Gitano (soleá) - Sabicas**
Ensimmäinen kuulemani flamencobiisi, joka innosti minut soittamaan flamencokitaraa. Sain muuten tästä biisistä kympin soittokokeessa (Conservatorio Profesional de Música de Córdoba).
- The Evil that Men Do - Iron Maiden**
Todella kaunis kappale Maidenilta, Bruce Dickinson laulaa fiiliksellä kovaa ja korkealta ja vielä muhkealla vibratolla. Paras tapa nauttia biisistä on 20 000 lähimmän ystävän kanssa Hartwall Areenalla (itse olen ollut kolmesti eturivissä huutamassa).
- HIM - The Path**
Rakastan surullista musiikkia, ja jos olen masentunut, haluan yleensä juoda olutta ja kuunnella Himiä. Mun mielestä surulliseen oloon auttaa vain surullinen musa, ja HIM on siinä tyyliä mestareita.

Biisit eivät ole paremmuusjärjestyksessä! Vaikka olen flamencokitaristi, olen kahdeksan-vuotiaasta asti kasvanut hevin parissa, ja rakastan sitä yhtä paljon kuin flamenco.

Helsingin Flamencoyhdistys ry

Peña Flamenca de Helsinki

Kruunuvuorenkatu 3 E
00610 Helsinki
puhelin 040 716 3134
www.flamenco.fi

flamenco@flamenco.fi
tiedotus@flamenco.fi
letra@flamenco.fi
musiikki@flamenco.fi

hallitus 2007 - 2008

Emilia Aho, puheenjohtaja
Merikatu 45 B 14
00150 HELSINKI
040 716 3134 (yhdistyksen puhelin)
050 522 6758
flamenco@flamenco.fi

Anne Lamberg-Laitinen, jäsenrekisterin- ja taloudenhoitaja
Urkupillintie 7 H 78
00420 HELSINKI
040 521 2763
anne.lamberg@metso.com (työ)
anne.lamberg@welho.com

Anne Riikola
050 561 6586
anne.riikola@gmail.com

Auli Kaartinen
050 305 7392
solea@jippii.fi (koti)

Aura Ettala
050 401 6144
aura.ettala@edu.hel.fi

Laura Viding
050 526 8947
laura.viding@kolumbus.fi

Sonja Vottonen
041 516 2677
sonja.hillevi@welho.com

Annikka Salo, varajäsen
050 363 4885
annukka.salo@helsinki.fi

Samuli Töyrinoja, varajäsen
050 354 2543
samuli.toyrinoja@helsinki.fi

Sanna Lehtinen, varajäsen
040 540 4869
sanna.lehtinen@gmail.com

Tove Djupsjöbacka, Letran päätoimittaja
040 731 4304
tove.djupsjobacka@iki.fi

flamenco

Peñan salin vuokraus

Helsingin Flamencoyhdistyksen tilat löytyvät Katajanokalta osoitteesta Kruunuvuorenkatu 3 E. Sisäpihalla on oma pieni flamencokeskus, kolme salia kahdessa kerroksessa. Paikalle pääsee helposti esimerkiksi raitiovaunulla numero 4.

Salivarauksissa siirrymme käyttämään sähköistä varausjärjestelmää, joka löytyy osoitteesta **www.paivyri.fi**. Tarkemmat ohjeet salivarauksista löydät nettisivuiltamme, **www.flamenco.fi**.

Salivuokrahinnat / tunti

	Opetuskäyttöön jäsenet / muut	Harjoituskäyttöön jäsenet / muut
Pieni sali	12 € / 17 €	6 € / 11 €
Keskikokoinen sali	17 € / 22 €	10 € / 15 €
Iso sali	17 € / 22 €	10 € / 15 €

HUOM!

- * Vuokra tulee maksaa koko varatulta vuokra-ajalta ennen vuokrakauden alkamista.
- * Esim. teosten harjoituksia varten myönnettyistä ilmaistunneista peritään siivousmaksu (pieni sali 1 €, iso sali 2 €)
- * Salimaksut yhdistyksen tilille 206518-21707. Viite 2600. Varaukset maksetaan omatoimisesti eikä niistä lähetetä laskua.

Tiedustelut ja salivaraukset:

Auli Kaartinen, puh. 050 305 7392, solea@jippii.fi

Kattaaksemme uusien tilojen vuokran tarvitsemme saleille runsaasti vuokralaisia, joten pistäkää sana kiertämään!

Ilmoitushinnat ja koot Letrassa

1/1-sivu	170 €	210 x 297 mm
1/2-sivu	85 €	210 x 145 mm
1/4-sivu	42 €	170 x 60 mm
1/4-sivu	42 €	82 x 126 mm
1/8-sivu	21 €	82 x 60 mm

Seuraavan lehden dedline on

5.6.2008

Helsingin Flamencoyhdistys ry
Peña Flamenca de Helsinki
C/O Anne Lamberg-Laitinen
Urkupillintie 7 H 78
00420 HELSINKI

Bulerías (soulerías)

A. Alvarez / J.M. Gamboa

*Escucha bien lo que suena;
no hay mejor sonio
que la familia Habichuela.*

*menudos tienes los pasos
y menuítos los dientes;
menuda tienes la boca,
¡menuda lengua que tienes!*

*Kuule kuinka hyvältä kuulostaa;
ei ole parempaa saundia
kuin tämä perhe Habichuelan.*

*pienet ovat askeleesi
ja pikkuruiset hampaasi;
pieni on sinun suusi,
mutta aikamoinen on kieles!*

Suom. Erika Alajärvi